

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κορίνθου μέχρι
τῶν Βυζαντινῶν χρόνων.

Ὅλ. 158, δ - 400 μ. Χ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γραφή καὶ ὀρθογραφία.

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως δὲ τῆς Κορίνθου ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν Ῥώμην ὑποταγεῖσα, πολὺ μετέβαλε τῶν ἀρχαίων αὐτῆς ἰδεῶν καὶ τρόπων, καὶ πολὺ τῆς ἰδίας καλαισθησίας ἀπέβαλεν ἔν τε μεγάλοις καὶ ἐν μικροῖς. Καὶ αὐτὴ δ' ἡ γραφὴ ἡλλοιώθη ἔκτοτε, εἴτε δεχθεῖσα τινὰς τῶν χαρακτήρων τοῦ ἀλφαβήτου τῶν νικητῶν, εἴτε, κατὰ τὴν γενικῶς τότε ἐπικρατήσαν ἐν τῇ τέχνῃ τάσιν, κατ' ἀρχὰς μὲν πρὸς τὸ ἀκόμψως κατὰκοσμον, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸ ἀσύμμετρον καὶ ἄχαρι ἀποκλίνασα.

Δύναται δὲ τὸ ἐπὶ τῆς περιόδου ταύτης σχῆμα τῶν γραμμάτων νὰ διαιρεθῇ κυρίως εἰς δύο ἐποχάς, τὴν πρὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ τὴν μετ' αὐτόν.

Καὶ πρὸ μὲν Αὐγούστου τὰ γράμματα ἦσαν κατὰ τὸ Σχ. 68, οὗ ἡ πρώτη κάλετος γραμμὴ περιέχει τὰ ἐκ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς εἰς σπανίας τινὰς ἐπιγραφὰς εἰσέτι διατηρούμενα, ἡ δὲ δευτέρα τὰ τοῖς χρόνοις ἐκείνοις κοινό-

τερα. Τὰ δὲ ῥομβοειδῆ ἀπαντῶνται μᾶλλον ἐν Σικελικαῖς ἐπιγραφαῖς, καὶ τὰ τετράγωνα ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων (1) ἐναπομείναντα ἢ μᾶλλον ἐπαναλαμβανόμενα, ἄρχονται εἰσάγόμενα εἰς τὴν νέαν γραφὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ. Κατ' Ἐκκελον δέ, τὸ τετράγωνον Σίγμα δὲν ἀπαντᾶται πρὸ τῆς τριανδρίας, ἥτοι τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου· τὸ δ' ἐναρκτικὸν τῆς λέξεων $\square\Lambda\Xi\text{I}\Omega\text{N}$ (2) ἐστὶν οὐχὶ Σ, ὡς ὑπὸ τινων ἐξελήφθη, ἀλλὰ τὸ ἐνιαχοῦ παρὰ τοῖς Αἰολοδωριεῦσι, σπανίως ἔτι κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ἐποχὴν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης, διατηρούμενον, κατὰ τὸ σχῆμα δὲ παραμορφωθὲν, δίγαμμα.

Τῶν δὲ στρογγύλων Ε, Σ καὶ Ω εὐρίσκονται ἔχνη ἤδη ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, διότι κατὰ Τζέτζην (3), ὁ τότε ζῶν ποιητῆς Αἰσχυρίων ἀναφέρει Σίγμα μηνοειδές, διάφορον βεβαίως τοῦ εἰκαζομένου βοστρύχω εἰλιγμένῳ ὑπὸ Εὐριπίδου, ὅπερ ἐστὶ τὸ δεύτερον τῶν παριστωμένων ἐν Σχ. 2. Φαίνεται δ' ὅτι τὰ στρογγύλα ταῦτα γράμματα εἰσῆχθησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν τροχάδην γραφὴν μόνον, δι' ὃ καὶ κυρίως εὑρηνται ἐπὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν παπύρων, ἢ ἐπὶ χαλκῶν ἀγγείων (4) τῶν χρόνων τῶν Πτολεμαίων. Ἀπὸ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ, Ὁλ. 174, δ', ἀπαντῶνται αὐτόθι ἐπὶ λίθου κεχαραγμένα, ἢ μέλανι γεγραμμένα (5). Καὶ ἐν Ἀσίᾳ δ' ἐπὶ χαλκοῦ ἐξεσμένα εὑρηνται τὰ στρογγύλα ταῦτα σχήματα ἤδη ἐπὶ Μιθριδάτου, 75 π. Χ. (6)· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ὡς ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ τοῦ

(1) Ἰδ. Σχ. 2.

(2) Paciaudi, Monum. Peloponnes.

(3) Εἰς Ἑρμογ. Ruhnken. εἰς Λογγ. Σ 135. — Naecke εἰς Χοιρῶλ. 139.

(4) Letronne, rech. p. seroir. à l'Hist. d'Ég.

(5) Αὐτ. Σ. 147.

(6) C I. 2278.

Ταυρομενίου (7). Ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι ὁμως πρὸ τοῦ Αὐ-
γούστου εἰσὶν ἐντελῶς ἄγνωστα.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Αὐτοκράτορος τούτου ἔμειναν μὲν ἐπὶ τινα
χρόνον εἰσέτι κοινότερα τὰ καὶ πρὸ αὐτοῦ εἰθισμένα σχή-
ματα τῶν γραμμάτων, εἰσῆχθησαν ὁμως βαθμηδὸν καὶ τὰ
ἐν Σχ. 69 σημειούμενα, ὅσα διαφέρουσι τῶν πρὸ αὐτῶν.
Ἐχρηστώτερα ὁμως μένουσι πάντοτε, καὶ κομψότερα εἰσὶ
τὰ ἐν τῇ κυριωτέρᾳ στήλῃ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς ὑπὸ
Σχ. 68 σημειούμενα· τῶν δὲ λοιπῶν γίνεται χρήσις ἀνα-
μίξ, ὥστε ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ ἀπαντῶνται πολλάκις οὐ
μόνον τὸ τετράγωνον Ε, τὸ στρογγύλον Σ, τὸ στρογγύλον
Ο καὶ τὸ τετράγωνον Ω, ἀλλὰ προσέτι ὁμοῦ καὶ τὸ εὐθύ-
γραμμον Ε καὶ Σ, ὡς φερ' εἶπεῖν ἐν Σχ. 86, ἐκ τῶν χρό-
νων τοῦ Ἀδριανοῦ, ἐχούσῃ συγχρόνως τὸ εὐθύγραμμον καὶ
τὸ στρογγύλον νεώτερον Ω, ἐν ᾧ ἢ ἐν σχ. 85 ἐπιγραφῇ,
τῶν αὐτῶν χρόνων οὕσα, καὶ ἡ μεταγενεστέρα ὑπὸ Σχ. 87,
τῶν χρόνων τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου, ἔχουσι τὸ ἀρχαῖον
σχῆμα τοῦ Ω. Ἐν κοινῇ δὲ χρήσει ἦσαν τὰ στρογγύλα Ε,
Σ καὶ Ω κυρίως ἐπὶ Κλαυδίου (ἐπὶ Χριστοῦ), μὴ ἀποκλει-
σθέντων ὁμως παντάπασι καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων.

Πολλάκις δὲ μεταξὺ τῶν μεγάλων γραμμάτων ἀπαν-
τῶνται παρεντεθειμένα τὰ μικρὰ Θ, Ο καὶ Λ, ὡς σημειοῦν-
ται ἐν τῷ ὑπὸ Σχ. 68 ἀλφαβήτῳ.

Καὶ ἀρχαῖκά δὲ σχήματα ἐπιτηδεύεται ἔστιν ὅτε ἡ τότε
καλλιγραφία, ἀλλὰ πάντοτε ὁπωσοῦν μεταπεποιημένα,
κατὰ Σχ. 70.

Ἐν γένει δ' ἐπικρατεῖ ἀπὸ τοῦδε μεγίστη ποικιλία περὶ
τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, καὶ ἕκαστος λιθοξόος
μεταῤῥυθμίζει αὐτὰ μᾶλλον ἢ ἥττον κατὰ τὰς ιδίας αὐτοῦ

(7) Ann. d'Inst. archéol. Rom. 1838. Fasc. I. Fr. 87.

περὶ καλλιγραφικῆς φιλοκαλίας ιδέας. Ὡς πρὸς τὴν λιθο-
ξοικὴν δ' ἐκτέλεσιν παρατηρεῖται ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς κλασικῆς
ἐποχῆς τὰ γράμματα, ἐν Ἀθήναις μάλιστα, ἐχράττοντο
ἔχοντα καθαρὰς καὶ ὀρθογωνίους τὰς ἐντομάς, ἐπὶ δὲ τῶν
μεταγενεστέρων χρόνων ἔχουσιν αὐτὰς μᾶλλον τριγωνικὰς
καὶ ἐπὶ τὸ ἀμελέστερον ἐκτετελεσμένας.

Ἡ συνηθεστέρα δὲ τῶν καλλιγραφικῶν μεταποιήσεων
τῶν γραμμάτων, γενικῶς ἐπικρατήσασα κατ' ὀλίγον, ἦν ἡ
προσθήκη γραμμιδίων εἰς τὸ ἄκρον τῶν σκελῶν τῶν γραμ-
μάτων, κατὰ τὸ σημερινὸν αὐτῶν σχῆμα· Α, Β, Γ κτλ.

Συνεχῶς δ' ἀντὶ τῆς γραμμῆς τίθεται γωνία, κατὰ τὸ
Σχ. 71, ὡς εἰς τὴν ἐν Σχ. 80 ἀττικὴν ἐπιγραφὴν· « Ὁ δῆ-
μος Βασίλισσαν Πιθοδωρίδα φιλομήτορα », ἀναφερομέ-
νην εἰς ἄγνωστόν τινα βασίλισσαν. Ἄλλοτε δ' ἡ γωνία εἶχε
τὴν ἐν Σχ. 72 φαινομένην διάθεσιν.

Ἄλλα δὲ σχήματα ἀπαντώμενα σημειοῦνται ἐν Σχ. 73,
καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ Γ εὔρηται ἐπὶ λίθου (8), τὸ δὲ Ο ἐπὶ ἀγ-
γείων, καὶ τὸ τελευταῖον Φ ἐπὶ δακτυλιολίθων.

Ἡ δὲ δίφθογγος ΟΥ γράρεται κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς
σχῆμα ἀπὸ Σεπτιμίου Σεβήρου καὶ Καρακάλλα, καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ προκύπτουσι τὰ ἐπίλοιπα.

Εἰς μεταγενεστέρως δ' ἐπιγραφὰς τὰ γράμματα ἀποβαί-
νουσιν ἐπιμηκέστερα καὶ ἰσχνότερα, κατὰ Σχ. 74.

Ὡς δὲ πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν, παρατηρήσεως ἄξια εἰσὶ
κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ ἀκόλουθα·

α'. Τὰ φιλούμενα φωνήεντα τρέπουσιν ἐνίοτε, εἰς τινὰς
λέξεις, τὰ προηγούμενα ψιλὰ σύμφωνα εἰς δασέα. Παρα-
τηρητέον δ' ὅτι αἱ τοιαῦται λέξεις εἰσὶ μάλιστα αἱ κατὰ
διάλεκτον λαμβάνουσιν δίγαμμα, ὥστε ἴσως δύναται νὰ εἰ-

(8) C. I. 146.

χασθῇ ὅτι τὸ πολύμορφον τοῦτο γράμμα ἐπροφέρετο δα-
σῶς κατ' ἄλλην τινὰ διάλεκτον, ἣτις ἤρχισεν ἔκτοτε εἰς
τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἀναμιγνυμένη. Τοιαῦτα τὰ καθ' ἰδίαν
ἐπιγραφῇ Τήνου (9), ἐν ᾧ Φίδος φέρεται ἐν τοῖς Ἡρα-
κλειωτικοῖς πίναξι· καθ' ἔτος (10), ὡς παρ' ἡμῖν τὸ ἐφέτος·
καθ' ἐνιαυτόν (11)· ἐφ' ἴση, ἐν ἐπιγραφῇ Σμύρνης (12).

β'. Συνεχέστατα τὸ μακρὸν Ι γράφεται ΕΙ, οἷον ὑμεῖν,
κειμή, πολείτης (13)· ἐν Ἀθήνας ὅμως οὐχὶ πρὸ τοῦ Αὐ-
γούστου. Ἐκτοτε δὲ καὶ τὸ βραχὺ Ι γράφεται ἐνιαχοῦ ΕΙ,
οἷον Τεῖτος γυμνασειαρχήσας (14).

γ'. Πολλάκις, ἐπὶ Αὐγούστου, καὶ ὀλίγον πρὸ αὐτοῦ, τὸ
N μένει ἄτρεπτον πρὸ τῶν Γ, Κ, Π, Φ, Χ, οἷον· ἐνπρο-
σθεν, συνφέρων, συνχωρῶ (15).

δ'. Τὸ ὑπογεγραμμένον Ι, ὅπερ πολλάκις παρελείπετο
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τελευταίας πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετη-
ρίδος, ἀμελεῖται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὥστε καὶ ἐν τῇ
πρώτῃ ἑκατονταετηρίδι μετὰ Χριστόν γράφει ὁ Στρά-
βων (16)· « Πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ Ι γράφουσι τὰς δοτικάς,
καὶ ἐκβάλλουσί γε τὸ ἔθος, φουσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον ».
Οὕτω καὶ ἐν Λατινικαῖς ἐπιγραφαῖς παραλείπεται ἐνίοτε ἔκ-
τοτε τὸ προσγεγραμμένον Ι τῆς δοτικῆς, καὶ γράφεται Se-
natu ἀντὶ Senatui (16). Ἐν Σχ. 86, τῆς ἐπιγραφῆς οὔσης
τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ, τὸ Ι προσγράφεται εἰς τὰς δο-
τικάς, ἀλλὰ παραλείπεται εἰς τὴν λέξιν εὐεργέτη· ἐν δὲ

(9) C. I. 2329.

(10) Αὔτ. 2317^c.

(11) Αὔτ. 2443.

(12) Αὔτ. 3137.

(13) Αὔτ. 2737.

(14) C. I. 353. 354.

(15) ΙΔ, 648.

(16) Chish. II, Σ. 3.

Σχ. 87, τῆς ἐποχῆς Μάρκου Αὐρηλίου, πᾶσαι αἱ δοτικαὶ γράφονται ἄνευ ὑπογεγραμμένης.

τ'. Ἐτι δὲ μεταγενεσιτέρως ἀπαντᾷται ἐνίοτε τὸ Η ἀντὶ τοῦ ΕΙ, ἴσως κατὰ διαλεκτικὴν προφοράν, ἢ μᾶλλον διότι συνεχέοντο ἀμφοτέρω εἰς τὴν κοινὴν προφοράν τοῦ Ι. Οἶον, ἐν Ὀλβίᾳ τοῦ Πόντου· Χρήας, πλήονας, ἐπιτάδηον, ἀσαμῆωτον (17).

ζ'. Πολλὰ δὲ σύμφωνα διπλασιάζονται, καὶ οὐ μόνον πρὸ φωνηέντων, οἶον· πόλλις (18), Ἰουλλος, Λοῦππος (19), Ἀσιννία, κτλ., ἀλλὰ τὸ σ καὶ πρὸ συμφώνων τινῶν, εἰς ἔμφασιν ἴσως ἐγχωρίου προφορᾶς αὐτοῦ ὡς sch, οἶον· Σεβαστόν (20), Αὐγούσστα, ἀβασσκάντω, κόσσμος, Μοσσχίων (21).

η'. Τὸ Σ συγχέεται μετὰ τοῦ Ζ ἰδίως πρὸ τοῦ Μ, βεβαίως ἔνεκα τῆς καὶ μέχρι τοῦδε διατηρουμένης προφορᾶς αὐτοῦ, οἶον Σμύρνα καὶ Ζμύρνα (22). Ἴσως ὁμοίως καὶ Ζώπυρος καὶ Σώπυρος (23).

θ'. Ψιλὸν πρὸ δασέως τοῦ αὐτοῦ ὀργάνου τρέπεται πολλάκις εἰς δασύ, οἶον· Σαφφώ, ἐν Ἰθάκῃ (24), Βαχχίδαρ, ἐν Κερκύρᾳ (25), Ὀφφριανός, ἀντὶ Ὀπφριανός, Orprianus (26). Κάθθεσαν, ἀντὶ κάτθεσαν, κατέθεσαν (27).

(17) C. I. 2060.

(18) Mus. P. Clem. 41.

(19) C. I. 3487.

(20) Αὐτ. 1306.

(21) Αὐτ. 2298.

(22) Αὐτ. 1003.

(23) Αὐτ. 1095.

(24) Αὐτ. 1927.

(25) Αὐτ. 1850.

(26) Αὐτ. 286.

(27) Αὐτ. 2169.

ι'. Ἐπικρατεῖ δὲ μεγίστη σύγχυσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν Λατινικῶν ὀνομάτων, ὧν τὸ V γράφεται B, ἢ Y, ἢ OY, οἷον· Λαιούϊος καὶ Λαίβιος (28)· Λιουϊανὴ καὶ Λειβιανή (29)· Σεουῆρος, Σεβῆρος, Σευῆρος (30). Πολλάκις δ' ἀφαιροῦνται τινὰ φωνήεντα, καί, συνηθέστατον, τὸ πρῶτον u τῶν εἰς ulus, οἷον· Λέντλος ὁ Lentulus, Ῥήγλος ὁ Regulus. Ἀλλὰ καὶ Δέκμος ὁ Decimus· Βίβλος ὁ Bibulus (31). Περίεργον δὲ τὸ Μάαρκος, Μαάρκελλος, Μαάρκιος (32), ὡς παραχθέντος τοῦ Marcus ἐκ τοῦ Mamercus. Τὸ δὲ Λάαγος (33) κεῖται ἀντὶ τοῦ Λᾶγος.

Καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν δὲ τῶν λέξεων εἰσχωροῦσιν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης διάφοροι ἀνωμαλίες. Ἡ ὀνομαστικὴ φέρ' εἰπεῖν τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ης σχηματίζει πολλάκις τὴν γενικὴν εἰς εἶους, οἷον· Ἀριστοκλείους. Ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν δὲ ἤδη χρόνων τὰ τοιαῦτα ὀνόματα πολλάκις ἐσχημάτιζον ἑτεροκλίτως τὴν γενικὴν εἰς ου, οἷον· Σωκράτου, Καλλισθέου (34). Ὅμοίως δὲ σχηματίζεται πολλάκις καὶ ἡ κλητικὴ τῶν τοιούτων ὀνομάτων ἀνωμάλως εἰς η, οἷον· Μενεκράτη Ἀριστοκλῆ (35), ὡς παρ' ἡμῖν σήμερον, ἀντὶ Μενέκρατες, Ἀριστόκλεις. Ἀπαντῶνται δὲ καὶ ἄλλα τινὰ ἑτερόκλητα, οἷον· Λυκάβαν (36) ἀντὶ Λυκάβαντα (ὡς καὶ ἐν ταῖς Θηραϊκαῖς ἀπαντᾷται μέλαν λίθον, ἀντὶ μέλανα). Καὶ ἐκ τῶν ῥημάτων δ' εὗρηνται τινὰ κακοσχημά-

(28) Αὐτ. 3491. 3514. 3483.

(29) Αὐτ. 3484. 3497.

(30) Αὐτ. 1215-1217. 2595.

(31) Αὐτ. 2943. 1967. 687.

(32) Αὐτ. 1137.

(33) Αὐτ. 2545.

(34) Αὐτ. 130. 295.

(35) Αὐτ. 1148. 1150, κτλ.

(36) Αὐτ. 2169.

τιστα καὶ ἀήθη, οἶον· ἐξηργήσατο(37), εὐχούμην, ἐν ταῖς
Θηραϊκαῖς ἐπιγραφαῖς· αὐξούμενον(38), ὡς καὶ σήμερον λέ-
γεται· Παρέχοισαν ἀντὶ παρέχοιεν, ἐν Δελφοῖς(39)· εὐ-
ρειαν, ἀντὶ εὐροῖεν(40)· ἐγενέσθην, ἀντὶ ἐγεννήθην(41)·

Ἀπ' Αὐγούστου δὲ προβαίνουσιν ὁσημέραι μᾶλλον δια-
στρεφόμενοι οἱ τύποι· καί, ὡς οἱ Δωριεῖς ἀνέκαθεν τὰς εἰς
ιας ὀνομαστικὰς συνέστελλον εἰς ις βραχύ, οἶον Δεῖνις ἀντὶ
Δεινίας, Νίκις ἀντὶ Νικίας, Ἀριστις ἀντὶ Ἀριστίας(42),
οὕτω καὶ κατὰ τὴν μεταγενεστέραν ταύτην ἐποχὴν συστέλ-
λεται ἡ εἰς ιος ἀρσενικὴ καὶ ἡ εἰς ιον οὐδετέρα κατάληξις
πολλάκις εἰς ις καὶ ιν, ἀπαράλλάκτως ὡς παρ' ἡμῖν, οἶον·
Ἑλλάδις ἀντὶ Ἑλλάδιος(43) Ἀὐρῆλις, Δομῆτις, Ἰοῦλις,
ἐν τινι ἐπιγραφῇ ἐν Νουβία(44)· Ἀφροδεῖσις(45)· Δημη-
τρις, ἀντὶ Δημήτριος(46). Καὶ οὐδέτερα, Φιλημάτιν ἀντὶ
Φιλημάτιον· Ἐλευθέριν, ἀντὶ Ἐλευθέριον· μαρτύριν, ἀντὶ
μαρτύριον, ὡς καὶ σήμερον παρὰ Κυπρίοις. Ἄλλος δὲ τῆς
ἐποχῆς ταύτης βαρβαρισμὸς ἐστὶν ἡ προσθήκη τοῦ ληκτι-
κοῦ ν εἰς τὴν τριτόκλητον αἰτιατικὴν, ἢ ἡ ἀντικατάστασις
αἰτιατικῆς πρωτοκλίτου ἀντὶ τριτοκλίτου, οἶον· τὸν ἄν-
δραν, ἐν ἐπιγραφαῖς Θεσσαλονίκης καὶ Θήρας(45)· τὴν γυ-
ναῖκαν, τὴν μητέρα, αὐτόθι καὶ ἐν Ὀλβία, ἐν Αἰγύπτῳ(47).

(37) Αὐτ. 456.

(38) Αὐτ. 1066.

(39) Αὐτ. 1699.

(40) Αὐτ. 2266.

(41) Αὐτ. 1064.

(42) Αὐτ. 1197.

(43) Αὐτ. 942.

(44) Ἐν Niebuhr.

(45) C. I. 1781.

(46) Αὐτ. 284.

(47) Αὐτ. 1988. 2087.

Ἐπὶ δὲ συνηθέστεραι αἱ τοιαῦται παρεκτροπαὶ εἰς τὰ τοῖς βιβλίοις μᾶλλον γειτνιάζοντα μέρη.

Καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν δὲ πολλὰ ἀπαντῶνται σόλοι καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἐποχάς· οἷον, ἡ σὺν μετὰ γενικῆς, ἐν ἐπιγραφῇ Σαρματικῇ (48)· *Βασιλεύων ἀντὶ Βασιλεύοντος*, ὁμοίως (49), καὶ ἄλλα τοιαῦτα πάμπολλα, ἰδίως εἰς τὴν χώραν μιξοβαρβάρους. Πανταχοῦ δ' ἀπαντᾶται ἡ χρόνου ἐμφαντικὴ ῥωμαϊκὴ ἀφαιρετικὴ, διὰ τῆς δοτικῆς μεταφραζομένη, ἀντὶ τῆς γενικῆς μετὰ τῆς ἐπί, οἷον· « *Λευκίῳ Ἐπιδίῳ* » (50), ἀντὶ « *ἐπὶ Λευκίου Ἐπιδίου* » (ὑπάτου), ἢ « *ἐπὶ ὑπατείας Λ. Ἐπιδίου* ».

Καὶ πάντοτε μὲν τὰ γλωσσικὰ ταῦτα ἀμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὴν ὀρθογραφίαν, δὲν ἐμφαίνουσιν ἐποχὴν μεταγενεστέραν, διότι ἀπαντῶνται τοιαῦτα, εἰς ἐλάχιστον βαθμὸν βεβαίως, καὶ εἰς τὰς ἀρχαιοτάτας ἐπιγραφάς, καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἀττικὰς, ἐξ ἀπροσεξίας ἰδίως τοῦ λιθοξόου προερχόμενα. Καθ' ὅσον ὅμως ἐπὶ τῶν τελευταίων ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐ μόνον κατὰ τὰς ἐσχατίας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διεστρέφετο καὶ παραμελεῖτο ἡ γλῶσσα, κατὰ τοσοῦτον, ὥς ἐκ τῆς ταυτότητος τῆς προφορᾶς, ἀπέβαινον τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη συνεχέστερα· ὥστε ἐν ἐπιγραφαῖς τῶν Μυλάσσων (51) ἀναγινώσκεται· *κέ*, *Ἀριστένετος*, κτλ. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγραφαῖς τῶν Μεγάρων (52), *κέκρυπτε*, *δόξες*, *μυρίες*· καὶ ἀλλαχοῦ (53)·

(48) Αὔτ. 2114.

(49) 2117.

(50) Αὔτ. 2562.

(51) Αὔτ. 2693. 2696.

(52) Αὔτ. 1051. 1066. 1067.

(53) Αὔτ. 628.

"Ηφρεστος· καὶ πάλιν (54)· κεῖμε· κῆτε· εὐψύχι· μνη-
μῖον· Ὑποκράτης· καί (55)· « ἐ δέ τε μάμμε », ἀντὶ αἱ δέ
τε μάμμαι, καὶ πλεῖστα ἄλλα, εἰς ἃ προσθετέα καὶ ἡ ἐξ
ἀδελφείας τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀδεξίων λιθοξόων προερχομένη
πολλάκις ἐναλλαγὴ τοῦ Ξ καὶ Ζ, Χ καὶ Κ, Ι καὶ Υ (56).

Οἱ δ' ἀριθμητικοὶ χαρακτῆρες ἐπὶ ταύτης κυρίως τῆς
ἐποχῆς ἐμφαίνονται, ὥς εἶχον ἤδη ἀρχίσει καὶ ἐπὶ τῆς προ-
λαβούσης, διὰ τῶν ἀλφαριθμητικῶν γραμμάτων. Καὶ συνήθως
μὲν αἱ μονάδες τίθενται δεξιῶς τῶν δεκάδων, ὥς ΙΑ, ΙΒ·
ἐνίοτε ὁμως καὶ τ' ἀνάπαλιν, οἷον· $\overline{ΑΙ} = 11$, $\overline{ΒΙ} = 12$,
 $\overline{CΠΡ} = 186$ (57), $\overline{CΘΡ} = 196$ (58), $\overline{ΖC} = 207$ (59). Δη-
λοῦσι δὲ τὰ γράμματα ταῦτα ἢ τοὺς τακτικούς ἀριθμούς
(ἓν, δύο, τρία), ἢ τ' ἀριθμητικὰ ἐπίθετα (πρῶτος, δεύτε-
ρος, τρίτος), ἢ τ' ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα (ἅπαξ, δῖς, τρίς).
Καὶ αἱ μὲν μονάδες, δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες σημειοῦνται
ἐνίοτε πρὸς διάκρισιν τῶν χιλιάδων, ὥς ἀνωτέρω, δι' ὀρι-
ζοντίας κεραίας ὑπὲρ αὐτάς, αἱ δὲ χιλιάδες διὰ τῶν αὐτῶν
γραμμάτων τοῦ ἀλφαριθμητικοῦ, ἀλλὰ μετὰ πλαγίας κεραίας
ὑπ' αὐτά, ἢ μᾶλλον πρὸ αὐτῶν, οἷον· $\Lambda Η = 8,000$. Αἱ δὲ
10,000 ἦτοι ἡ μυριάς δηλοῦται διὰ τοῦ Μ, ἢ, ἐνθα ἐστὶ
φόβος μὴ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκληφθῇ ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 40,
τίθεται ἀνωθεν μικρὸν Υ, ὥς ἐν Σχ. 73', 1) καὶ τὸ ση-
μεῖον τοῦτο προτιθέμενον ἄλλων ἀριθμητικῶν γραμμάτων,
δίδωσιν αὐτοῖς τὴν σημασίαν τῶν μυριάδων. Οὕτω τὸ Σχ.

(54) Αὐτ. 601. 628.

(55) Αὐτ. 3440.

(56) Αὐτ. 2223. 2297. 2302.

(57) Αὐτ. 1970.

(58) Αὐτ. 1971.

(59) Αὐτ. 1965.

73', 2) δηλοῖ μυριάδας ἑνδεκα ἢ 110,000 (60). Ἀλλὰ τὸ Σχ. 73', 3) ἐμφαίνει, κατὰ σύστημα προσθέσεως μόνον, καὶ οὐχὶ πολλαπλασιασμοῦ, μύρια καὶ δισχίλια (οὐχὶ δισχίλιας μυριάδας) (61). Καὶ ἄλλως δ' ἀπαντῶνται σημειούμεναι καὶ ἀριθμούμεναι αἱ μυριάδες, ὑπὲρ τὰ ἐμφαίνον αὐτὰς Μ τιθεμένου τοῦ γράμματος τοῦ δηλοῦντος τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὥστε Σχ. 73', 4) δηλοῖ μίαν μυριάδα, Σχ. 73', 5) δύο μυριάδας ἢ 20,000 (62). Τὰ δὲ σημεῖα ἐν Σχ. 73', 6) ἐμφαίνουσιν ὅτι οἱ ἐπόμενοι αὐτοῖς ἀριθμοὶ εἰσὶ δηνάρια· ὥστε τὸ Σχ. 73', 7) σημαίνει 2500 δηνάρια.

Γίνεται δὲ προσέτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Αὐτοκρατόρων πολλὴ χρῆσις ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ συνδεδεμένων γραμμάτων καὶ μονογραμμάτων, ἐν ᾧ πρὸ αὐτῶν τοιαῦται συνθέσεις σχεδὸν οὐδαμῶς ἀπαντῶνται. Συνέδεον δὲ τὰ γράμματα πρῶτον διὰ παραθέσεως, ὡς ἐν Σχ. 65, στ. 1, Στρατόνεικος(63)· στ. 2, Ἐπιμεληθέντος(64)· στ. 3, τὴν γνώμην(65)· δεύτερον δέ, δι' ἐνθέσεως εἰς ἄλληλα, οἷον ἐν Σχ. 76, στ. 1, Μακεδόνων· στ. 2, Διογένους υἱόν(64)· στ. 3, Εὐκλείδας(66), στ. 4, Αγωνοθέτην(64).

Ἐντεῦθεν δὲ παρήχθησαν καὶ τὰ κυρίως κατὰ τοὺς χρόνους τούτους εἰς χρῆσιν περιελθόντα, ἰδίως ἐπὶ τῶν νομισμάτων, μονογράμματα, συγκείμενα ἐκ συνθέσεως δύο ἢ περισσοτέρων ἀρχικῶν γραμμάτων κυρίων ὀνομάτων, ὅποια τὰ ἐν Σχ. 77, στ. 1, Πόπλιος Μέμμιος(67)· στ. 2, Μάρ-

(60) Αὐτ. 2782.

(61) Αὐτ. 3419.

(62) Αὐτ. 2782.

(63) Αὐτ. 227_b.

(64) Αὐτ. 2007.

(65) Αὐτ. 2061.

(66) 1237.

(67) Αὐτ. 1241.

κος *Αυρήλιος*(68)· στ. 3, *Σερ*(69)· στ. 4, *Αφροδίτης*(70).

Ὡς δ' ἐπὶ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς, οὕτω, καὶ πολὺ συνηθέστερον, ἐπὶ τῆς παρούσης ἐπιτέμνονται πολλαὶ λέξεις, μάλιστα δὲ τὰ πρῶτα τῶν πολλῶν κυρίων ὀνομάτων ἃ ἔφερον συνήθως οἱ Ῥωμαῖοι, περιοριζόμενα εἰς τὸ ἀρχικὸν ἢ τ' ἀρχικὰ γράμματα, οἷον· Τ (Τίτος), Φ ἢ ΦΛ (Φλάβιος). Φ ἢ ΦΟΥΛ (Φούλβιος). Εἰς τὴν ὥς ἔγγιστα δ' ἀνάγνωσιν τῶν ὀνομάτων τούτων βοηθοῦσι τὰ Ῥωμαϊκὰ ὀνοματολόγια.

Πλὴν δὲ τούτων, καὶ Ἑλληνικῶν ὀνομάτων, ἢ ἐθνικῶν, ἢ τίτλων ἀποτέμνονται συνεχέστατα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις αἱ τελευταῖαι συλλαβαί, οἷον ΑΓΑΘΟΚ(λῆς), ΑΙΜΙ(λῖος), ΑΛΕ(ξανδρος), ΑΘΗ(ναῖος), ΑΝΤΙΣΤΡ(άτηγος), ΑΝΘΥ(πατος), ΑΥΤ(οκράτωρ). Ἐπίσης δὲ συγκόπτονται καὶ ἄλλαι λέξεις εὐκόλως ἐννοούμεναι, οἷον· ΑΝΕΘ(ηκε), ΑΠΕΛΕΥ(θερος), ΔΙΑΥΛ(ος), Ζ ἢ ΖΗΣ(ας), ΕΠ(οίησε), κτλ. Τοιούτου εἶδους συντμήσεις, ἥττον εὐεξήγητοι, εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι·

Δ(iis) Μ(anibus), ἀντικαθιστῶσα κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν πολλάκις τὴν ἐπὶ κλησιν Θ(εοῖς) Κ(αταχθονίοις).

Ε(ὕχην) Ε(ποίησε).

Θ(εοῖς) Κ(αταχθονίοις), ἢ ΘΚΑ, ΘΚΧ, Θ^τΚ^τΧ, ΘCKTC. Κ(αί), Κ(αῖσαρ), Κ(αλανδῶν), Κ(άσις).

ΚΤ, Κ(εῖ)Τ(αι).

Κ. Χ., Κ(οινοῖς) Χ(ρήμασι).

Λ(ιτρῶν).

(68) *Αῦτ.* 567.

(69) *Αῦτ.* 2085.

(70) *Αῦτ.* 2264.

Μ(ηνός). Μ(νημεῖον). Μ(υριάς).
 Μ. Χ., Μ(νήμης). Χ(άριν).
 Ν(εώτερος).
 Ν. Χ., Ν(ομίσματος) Χ(αλκοῦ).
 Π. Π. Π(ατρί) Π(ατρίδος).
 Ρ(εβαστῶ).
 Σ(τεφανωθείς).
 Τ(ῆς). Τ(ῶν).
 Υ., Υ(ιός).
 Φ., Φ(ιλεῖ).
 Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς).
 Ψ(ηφίσματι) Β(ουλῆς καὶ) Δ(ήμου).
 Ψ(ηφίσματι) Γ(ερουσίας).
 Ω(ρας). Ω(λος), ὄνομα.

Τοιαῦται δέ τινες ἐπιτετμημένοι λέξεις ἐγράφοντο καὶ διὰ μονογραμμάτων, ἢ δι' ἄνωθεν ἐπιγραφομένων στοιχείων, ὡς ἐν Σχ. 78.

1. Ἀγορανόμου
2. Ἀνθυπάτου
3. Ἀπολλωνίου
4. Γερουσίας
5. Γραμματεὺς
6. Γραμματοφύλαξ
7. Θυγάτης
8. Καὶ
9. Κάσις
10. Καθ' υἱοθεσίαν.
11. Κελεύει νόμος θεσμῶν (κατὰ Βοίρχιον). Κελεύοντος Νομοφύλακος Θεοῦ (κατὰ Θείρσιον), τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν ψήφισμα.

12. Κλωδία
13. Λούκιος
14. Μηνός
15. Νεώτερος
16. Νομοφύλαξ
17. Νουμήνιος. Νουμέριος.
18. Πόπλιος
19. Πρεσβύτερος. Πρέσβυς.
20. Πρεσβύτερος.
21. Τιβέριος.
22. Τὸ
23. Τούλλιος.
24. Χιλίαρχος
25. Ψηφίσματι Βουλῆς.
26. Αὐγούστων.
27. Σεβαστῶν.

Ἀπαντῶνται δ' εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἄλλα σημεῖα γραφῆς ἢ στίξεως, τὰ ἐν Σχ. 79.

Ἐκ τούτων τὸ 1), προστιθέμενον εἰς ὄνομα κύριον, δηλοῖ υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ· οἷον *Τῖτος Β*, δηλοῖ *Τῖτος δῖς*, ἦτοι *Τῖτος Τίτου*. Προτιθεμένου δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς, δηλοῖ πάππον τῷ πατρὶ ὁμώνυμον· οἷον· *Τῖτος Β Φουλβίου* δηλοῖ *Τῖτος Φουλβίου υἱοῦ Φουβίου* (71). Τὸ αὐτὸ δηλοῦται εἰς τὰς ἀττικὰς ἐπιγραφὰς διὰ τοῦ σημείου ⏏ ἢ O , μεθ' ὃ ἀφίεται διάστημα ἄγραφον, οἷον *ΔΙΟΝΥ-ΣΙΟΣ ⏏* (72).

Τὸ 2), ἐνίοτε ὁμῶς καὶ *Β*, ἀπαντᾶται ἐν Λακωνικαῖς

(71) C. I. 2455. 2933. 3391.

(72) Αὐτ. 574. Ἰδ. καὶ 870. 284.

ἐπιγραφαῖς, δηλοῦν ὅ,τι καὶ τὸ προμνημονευθέν (73).

Ἄν δέ τις ἦν ὁμώνυμος τῷ πατρὶ συγχρόνως καὶ τῷ Ἀπάπῳ, προσεγράφετο Γ ἢ τρίς, ὡς Ἄρισταρχος τρίς τοῦ Νουμηνίου, δηλοῖ Ἄρισταρχος Ἀριστάρχου τοῦ Ἀριστάρχου τοῦ Νουμηνίου. Ἀλλαχοῦ ὁμοῦς (74) τὸ σημεῖον τοῦτο δηλοῖ μόνην τὴν ὁμωνυμίαν μετὰ τοῦ προπάππου. Ὅμοιον σημαίνει καὶ Δ (75) ἢ τετράκις, ὡς «τὸ μνημεῖον Λυσιμάχου, τοῦ τετράκις Στοιβάστου» (76), δηλοῦν, οὐ οἱ τέσσαρες προπάτορες ἐκαλοῦντο Στοιβάσται. Χωροῦσι δὲ τὰ σημεῖα ταῦτα μέχρι τοῦ ἑξάκις (77).

Τὸ 3) τίθεται πολλάκις πρὸ τῶν ἀριθμητικῶν γραμμάτων πρὸς διάκρισιν (77).

Τὸ 4) προηγεῖται, ἐπίσης πρὸς διάκρισιν, τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν, μάλιστα εἰς Αἰγυπτιακὰς ἐπιγραφὰς τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων, καὶ ἐξηγήθη ὑπὸ τινων, χωρὶς ἀνάγκης, ὡς δηλοῦν Λυκάδας.

Τὰ 5) εἰσὶ σημεῖα τιθέμενα πολλάκις ἐπὶ τῶν γραμμάτων ἵνα ἐμφάνωσιν αὐτὰ ὡς ἀριθμητικά (78).

Ἡ δὲ στίξις, ἣτις ἦν ἐν χρήσει, ἀλλ' ἱκανῶς ἀτάκτῳ, ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, εἶχεν ἀρχίσει βαθμηδὸν περιοριζομένη τὸ πρῶτον, ὡς εἶδομεν, εἰς διάκρισιν τινων λέξεων, ἢ ἀριθμῶν, καὶ ἔπειτα ἐγκατελείφθη παντάπασι· κατὰ τοὺς χρόνους δὲ τῶν αὐτοκρατόρων ἐπανελήφθη αὐθις, μιᾶς πολλάκις τιθεμένης στιγμῆς κατὰ τὸ τέλος τῶν φράσεων, καὶ ἐνίοτε καὶ μιᾶς ἐκατέρωθεν ἐκάστου ἀριθμοῦ,

(73) Αὐτ. 1241. 1265. 1278. 1380. 1268. 1353.

(74) Αὐτ. 2835.

(75) Αὐτ. 3395.

(76) Αὐτ. 2686.

(77) Αὐτ. 2186.

(78) Αὐτ. 3417.

ὡς . Δ . Συνηθέστερα ὁμῶς σημεῖα αὐτῆς εἰσὶ < , > , ς , οἷον 155 (79), δηλοῦν ἀπλῶς 16. Μᾶλλον δὲ ἐπιτετηδευμένα σημεῖα στίξεως εἰσὶ τὰ ὑπὸ Σχ. 78, 6), τιθέμενα εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῶν ἐπιγραφῶν, ἢ μερῶν αὐτῶν, ἢ τῶν στίχων, ἐνίοτε πρὸς ἀπλὴν μόνον πλήρωσιν τοῦ κενοῦ αὐτῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν εἰς τὰς δύο ἐπιγραφὰς τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ, τὴν ὑπὸ Σχ. 85, στ. 1, 4, 8, καὶ τὴν ὑπὸ Σχ. 86, στ. 2, ἢ πρὸς διαίρεσιν τῶν λέξεων, ὡς ἐν Σχ. 85, στ. 3, 7.

Τὰ 7) εἰσὶ καὶ αὐτὰ σημεῖα στίξεως, ἀλλ' ἀπαντῶνται κυρίως εἰς ἐπιγραφὰς τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς.

Τὰ δὲ 8) εἰσὶ ζεύγη σημείων διπλῶν, ὧν τὸ μὲν ἐτίθετο εἰς τὴν ἀρχήν, τὸ δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς φράσεως (80).

Υπάρχουσι δὲ καὶ Ῥωμαϊκαὶ ἐπιγραφαὶ ἔχουσαι στιγμὴν μεθ' ἐκάστην λέξιν (81), καὶ ἄλλαι, σπάνιαι ὁμῶς, ἐπὶ Ἀδριανοῦ, καθ' ἃς αἱ λέξεις διαιροῦνται διὰ διαστημάτων (82).

Ἐπὶ τινων δ' ἀπαντῶνται ἀπόστροφοι (83). Καὶ τόνοι δὲ εὗρηνται ἐπὶ λίθων, ἀλλ' ἐξ ἐποχῆς μὴ ἀνηκούσης πλέον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιγραφικὴν.

(79) Αὔτ. 2006.

(80) Αὔτ. 191. 122. 1950. 2164. 2309. 1220. 1379. 1793.

(81) Αὔτ. 974.

(82) Αὔτ. 321.

(83) Αὔτ. 2851.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Πολιτικά πράξεις.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κορίνθου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ ῥωμαϊκὴ ἐξουσία ἐπεκράτησεν ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ πάντων τῶν ὑφ' Ἑλλήνων κατοικουμένων μερῶν, διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὅσῳ μεταγενέστεραι εἰσὶ, τόσῳ περισσότεροι ἀπαντῶνται ῥωμαϊκοὶ τίτλοι, καὶ ῥωμαϊκὰ προσέτι ὀνόματα, οὐ μόνον τῶν ἐπιβαλλομένων ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις Ῥωμαίων ἀρχόντων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, ὧν πολλοὶ τότε δουλοπρεπῶς, ἐπὶ τῇ σχέσει τῶν κατακτητῶν ἐγκαυχώμενοι, υἱοθετοῦντο ὑπ' αὐτῶν, ἢ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐνησμενίζοντο προσαρτῶντες καὶ ῥωμαϊκὰ κύρια, οἰκογενείας καὶ γένους.

Ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς, ὅτε ἡ Ἑλλάς ἐγένετο τῆς Ῥώμης ὑποτελής, δέκα ἄνδρες ἐγκατέστησαν ὑπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς Βουλῆς ἵνα μεταρρυθμίσωσι τὰ Ἑλληνικὰ πολιτεύματα, καὶ καταστήσωσιν ἐν Ἑλλάδι τὰς ἀπὸ τιμημάτων ἀρχάς, ἥτοι τὴν τιμοκρατίαν (1). Ἀλλ' οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι τῶν Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων ἔμειναν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀναλλοίωτοι κατὰ τὴν ρίζικὴν ταύτην μεταβολήν.

Μετ' ὀλίγον δ' οἱ Ῥωμαῖοι « εἰς ἔλεον τραπόμενοι τῆς Ἑλλάδος », κατὰ Πausανίαν (2), ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ τὰ κατ' ἔθνη συνέδρια, ἐξαρτωμένων οὐχ ἥττον τῶν διαφόρων πολιτειῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ῥωμαίου στρατηγοῦ, ὥς

(1) Πολύβ. Μ, 9-11.

(2) Παυσ. Ζ, 16.

λέγει ὁ Πλούταρχος (3): « Ἡ δὲ κρίσις ἦν ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ τῆς Μακεδονίας. Οὕπω γὰρ εἰς τὴν Ἑλλάδα Ῥωμαῖοι στρατηγούς διεπέμποντο », καὶ λόγῳ μὲν ἦσαν σύμμαχοι, ἔργῳ δ' ὑπήκουσι οἱ Ἕλληνες· δι' ὃ ὁ Ἰουλιανὸς λέγει ὅτι ἡ Ἑλλὰς « Ῥωμαίοις ὕστερον οὐχ ἀλοῦσα μᾶλλον ἢ κατὰ συμμαχίαν ὑπήκουσε » (4).

Ἐπ' Αὐγούστου ὁμοῦς ἐγένεν ἡ Ἑλλὰς ἐντελῶς Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ἐβδόμη στρατηγία, κατὰ Στράβωνα (5), ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀχαΐα. Ἐλεύθεραι δ' ἔμενον μόναι αἱ πόλεις Ἀθῆναι, Δελφοί, Θεσπιαί, Τανάγρα καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Λακωνικὴ. Ἐδόθη δ' ἡ Ἀχαΐα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ὀλίγον ὁμοῦς μετέπειτα, ἐπὶ Τιβερίου, 14 μ. Χ., ἐδόθη εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις διώκει αὐτὴν δι' ἐνὸς Legatus Augusti, μέχρι τῶν 43 μ. Χ., ὅτε ὁ Κλαύδιος ἀπέδωκε πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ αὕτη ἐκυβέρνησα αὐτὴν, πέμψασα κληρωτὸν ἀνθύπατον (proconsul).

Ὁ δὲ Νέρων (54 μ. Χ.) προῦκήρυξεν εἰς τὰ Ἰσθμια τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ὁ Οὐεσπεσιανὸς (60 μ. Χ.) « ἀκούειν ἐκέλευσεν ἡγεμόνος, ἀπομεμαθηκέναι γῆρας τὴν ἐλευθερίαν τὸ Ἑλληνικόν » (6).

Αἱ δ' Ἀθῆναι ὑπέκυψαν καὶ αὐταὶ οὐχ ἤττον εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐπολιτεύοντο κατ' αὐτῆς τὰ νεύματα, ἀλλὰ τῆς ἀνεξαρτησίας διετήρησαν τὴν ἐπιφάνειαν πάντοτε. Καὶ ὅτε ἤδη ἐκυρίευσεν αὐτάς ὁ Σύλλας (τὸ ἔτος 89 π. Χ.), ἐστέρησεν αὐτάς, προσωρινῶς καὶ, διαφόρων προνομίων, περὶ ὧν λέγει ὁ Ἀππιανός (7): « Τὴν ἐλευθερίαν ἔφη δι-

(3) Κίμ. Β.

(4) Ἐπιστ. ΛΕ.

(5) ΙΖ, 1198.

(6) Πaus. Ζ, 17.

(7) Σ. 195.

δόται, ψῆφον δὲ καὶ χειροτονίαν τῶν δὲ μὲν ὡς οἱ πο-
 λεμυσάντων, ἀφαιρεῖσθαι, τοῖς δ' ἐκγόνοις καὶ ταῦτα
 δοῦναι».

Τὸ ἀρχαῖον ὅμως πολίτευμα παρέμεινε ταῖς Ἀθήναις
 διὰ πάσης τῆς ἐποχῆς τῶν Αὐτοκρατόρων, ἀλλοιώσεις μό-
 νον τινὰς ὑποστάν κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ κατὰ τοὺς τύπους.
 Ὡς τὸν φέρ' εἰπεῖν, ἡ *Βουλὴ* τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔλαβεν, ἀπὸ
 τῆς ἐποχῆς περίπου τοῦ Γερμανικοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου αὐ-
 τῆς χαρακτῆρος, ἄλλον ἀριστοκρατικὸν μᾶλλον καὶ διοι-
 κητικόν, δι' ὃ καὶ πολλάκις ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς μνημονεύε-
 ται, εἴτε μόνη, εἴτε μετὰ τῆς ἄλλης Βουλῆς, ὡς μία τῶν
 ψηφίζουσων ἀρχῶν.

Ἡῤῥησε δ' ἐπίσης καὶ τῶν στρατηγῶν ἡ δικαιοδοσία ἐν
 Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ ἀντὶ μόνον νὰ διευθύνωσι τὰ
 στρατεύματα ἐν πολέμῳ, ἐγένοντο ὡς οἱ ἐν Ῥώμῃ Πραί-
 τορες, ἀρχὴ σταθερὰ καὶ σχεδὸν ἐπώνυμος, προσλαμβάν-
 νοντες ἔτι καὶ διοικητικὰ καὶ οἰκονομικὰ καθήκοντα, καὶ
 μέχρι τέλους εἰς αὐτὰ κυρίως περιορισθέντες, ὡς μαρτυρεῖ
 καὶ ὁ Φιλόστρατος διὰ τούτων (8): «*Ἡ ἀρχὴ αὕτη πάλαι
 μὲν κατέλεγε καὶ ἐξῆγεν εἰς τὸν πόλεμον, νυνὶ δὲ τρο-
 φῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτων ἀγορᾶς*». Διὰ τοῦτο εἰς τὰ
 Ἀττικὰ ψηφίσματα πολλάκις μνημονεύεται ὁ στρατηγῶν
 ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας (9).

Ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ προσετέθη καὶ δεκάτη τρίτη φυλὴ ἐν
 Ἀθήναις, ἡ Ἀδριανίς, καὶ τότε ἡ Βουλὴ ἀπὸ 600 μελῶν
 περιορίσθη αὖθις εἰς 500.

Κορυφωθεῖσα δ' ἡ δουλοπρεπὴς κολακεία, οὐ μόνον τοὺς
 Αὐτοκράτορας καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν ἐκόσμει διὰ παν-

(8) Φιλόστρ. Ε.

(9) C. I. 477-480.

τοίων πομπωδῶν ἐπιθέτων, ἀλλὰ καὶ Θεοὺς ἀπεκάλει αὐτούς, καὶ ναοὺς τοῖς ἀνήγειρε, καὶ ἱερεῖς εἰς αὐτοὺς ἀπέδιδεν, ὡς ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπώνυμος ἄρχων τοῦ 15^{ου} ἔτους πρὸ Χριστοῦ, Ξένων, λέγεται συγχρόνως ἱερεὺς Δρούσου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γερμανικοῦ.

Γλυπτὸς δὲ τύπος οὐδέποτε πλέον προηγεῖται τῶν ψηφισμάτων, ἐν τῇ προλαβούσῃ ἐποχῇ, ἔνεκα τῆς παρακμῆς καὶ τῆς παραμελήσεως τῆς γλυπτικῆς, καὶ τῆς μικρᾶς σπουδαιότητος τῶν ψηφισμάτων. Ἀλλὰ προτάττονται συνήθως αἱ λέξεις Ἀγαθῇ τύχῃ (συνήθως ἄνευ ὑπογεγραμμένης). Εἰς τινὰς δ' Ἀττικὰς τῶν χρόνων τῶν Ἀντωνείνων ἀπαντᾶται Θεοῖς, τύχῃ (10).

Ὁ δ' εἰσαγωγικὸς τύπος τῶν ψηφισμάτων μικρὸν διαφέρει τοῦ συνήθους ἐπὶ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς, καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτῶν ὁρίζεται διὰ τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος, καί, ἐκτὸς τῶν Ἀθηναίων, διὰ τῶν ἐκασταχοῦ ἐπωνύμων, οἷον τῶν Βοιωταρχῶν ἐν Βοιωτίᾳ, τῶν Ἐφόρων ἐν Σπάρτῃ καὶ ἔνθα ἐπεκράτει τὸ σπαρτιατικὸν πολίτευμα, τῶν Κόσμων ἐν Κρήτῃ, καὶ ἀλλαχοῦ Πρυτάνεων, Στεφανηφόρων κλ., ὡς ἐπὶ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς. Ἐτι δὲ συνεχέστερον ἢ ἐν ἐκείνῃ μνημονεύονται οἱ ἐπώνυμοι ἱερεῖς καὶ αἱ ἱέρειαι τῶν ἐπιτοπίως λατρευομένων Θεῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων. Ἐν Ἀθήναις δὲ πολλάκις φέρεται ὡς ἐπώνυμος καὶ ἡ τῶν στρατηγῶν ἀρχή, οἷον «στρατηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας τοῦ δεῖντος, ἱερέως Θεᾶς Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ σωτῆρος» κτλ. (11). Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς πόλεως (12), πιθανῶς τοῦ «ἐπιμελητοῦ τῶν

(10) Αὐτ. 281.

(11) Αὐτ. 478.

(12) Αὐτ. 480.

μνηστηρίων καὶ ἱερῶν », οὗ μνημονεύει ὁ Δημοσθένης(13). Δὲν προσδιορίζεται δ' ἡ χρονολογία πανταχοῦ δι' ἐνὸς μόνο-
 νου ἐπωνύμου, ὡς πρὶν, ἀλλὰ σωρεύονται ἤδη πολλαχοῦ
 πολλῶν ἐτησίων ἀρχόντων ὀνόματα, οἷον ἐν τινὶ ἐκ Κύ-
 μης ψηφίσματι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου(14). « Ἐπὶ
 ἑρέως τᾶς Ῥώμας καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος. - Πο-
 ῤύμονος τοῦ Ζήνωνος Λαοδικέος (βασιλεύοντος), Πρυτά-
 νιος δὲ Λευκίῳ Οὐακινίῳ, - στεφανηφόρου δὲ Στράτωνος
 τῷ Ηρακλείδᾳ ».

Ἡ δὲ λοιπὴ χρονολογία σημειοῦται ἔτι ὡς ἐν τοῖς προ-
 λαβοῦσι χρόνοις, ἀλλ' ἐνίοτε ἤδη καὶ διὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν
 ὀνομάτων τῶν μηνῶν, οἷον « πρὸ θ' Καλ. Νοεμβρίων(15).
 Γίνεται ὁμῶς χρῆσις καὶ διαφόρων ἄλλων πολιτικῶν хро-
 νολογιῶν· οἷον, ἐν Ἀθήναις μνημονεύεται ὡς α' Ὀλυμ-
 πιάς τὸ ἔτος Ὀλ. 227, γ',, ὅτε ὁ Ἀδριανὸς καθιέρωσε τὸ
 Ὀλύμπιον(16). Ἡ Ἀχαϊκὴ δ' ἐποχὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ
 ἔτους 608 α. κ. Ρ. ἢ ἀπὸ Ὀλ. 158, γ',, ὅτε ἡ Ἑλλάς
 ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. Ἐν Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ τὰ ἔτη
 ὑπολογίζονται ἀπὸ Ὀλ. 120, δ'· ἐν Συρίᾳ δὲ καὶ Αἰγύπτῳ
 νέα ἐποχὴ ἄρχεται μετὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἐκάστου τῶν
 Αὐτοκρατόρων.

Διαφέρει δὲ προσέτι ὁ εἰσαγωγικὸς τύπος τῶν ψηφισμά-
 των τῆς παρούσης ἐποχῆς ἀπὸ τοῦ τῆς προλαβούσης καὶ
 κατὰ τὰ ἐξῆς· α' ὅτι ἀναφέρεται πολλάκις ἢ ἐξ Ἀρείου
 Πάγου Βουλῆς, ὡς ἀρχὴ πολιτικῶς ἐνεργοῦσα· ἢ δ' ἑτέρα
 Βουλὴ, μέχρι μὲν Ἀδριανοῦ σημειοῦται ὡς Βουλὴ τῶν Χ

(13) Κ. Μειδ. 7. 46.

(14) C. I. 3524.

(15) Αὐτ. 1732.

(16) Αὐτ. 242.

(τῶν ἑξακοσίων), ἔκτοτε δὲ πάλιν ὡς *Βουλὴ τῶν Φ* (τῶν πεντακοσίων), καὶ ἀπὸ Αὐρηλιανοῦ, τῷ 270 μ. Χ. ἀπαντᾶται ἐν ἐπιγραφῇ (17), ὡς *Βουλὴ τῶν ΨΝ* (τῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα), καὶ ἔτι μετὰ ταῦτα (18), ὡς *Βουλὴ τῶν Τ* (τῶν τριακοσίων).

Προσέτι δ' οἱ φορτικοὶ τίτλοι οὓς ἐπὶ Μακεδόνων εἶχεν εἰσάξει τῶν νικητῶν ἢ ὑπεροψία καὶ τῶν ἡττηθέντων ἢ δουλοπρέπεια, πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τῶν χρόνων τούτων, καὶ ἀποβαίνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑπερβολικοὶ καὶ ἀπειρόκαλοι. Οἷον· «Ὁ σεμνότατος δῆμος τῶν Ἀθηναίων» (19)· «Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῶν σεμνοτάτων Ἀρεοπαγιτῶν» (20)· «Δόγματι τῶν κρατίστων Ἀρεοπαγιτῶν» (21)· «Ἡ ἱερὰ γερουσία», ἐν Λακεδαίμονι (22).

Τοιούτου ψηφίσματος ἐκ τῶν χρόνων τούτων παράδειγμα παραθέτομεν τὸ ἐπόμενον ἀττικὸν (23) τοῦ ἔτους 198 μ. Χ., ὅτε ὁ Λ. Σεπτίμιος Σεβῆρος παρέλαβε συμμέτοχον τῆς Αὐτοκρατίας τὸν ἴδιον υἱὸν Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον Καρακάλλαν.

«Ἐπὶ ἄρχοντος Φλ. Διογένους Μαραθωνίου, ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος (δεῖρος) πρυτανείας, ἣ ἐγγραμμάτευσεν Ῥόδων Καλλίστου Μαραθῶνιος, ἱερεὺς Θεόφιλος ἐπεστάτει τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Κάσ. Ἰουλιανὸς Κασσίου καὶ οἱ συμπρόεδροι (δεῖρι) τῆς πρυτανείας, μηνὸς Ποσειδεῶνος (δεῖρι), βουλὴ συνήχθη ἐπὶ τοῖς (γενομισμ)ένοις, ἀνα-

(17) C. I. 380.

(18) Αὐτ. 372.

(19) Αὐτ. 420.

(20) Αὐτ. 445.

(21) Αὐτ. 378.

(22) Αὐτ. 1395.

(23) Αὐτ. 353.

οὐχθέριος, ἐν ἣ ἀνεγνώσθη(σαν αἱ γνώμ)αι τῶν
 συνεδρίων διὰ τῶν ἀρχόντων, ἀναγρόντος τοῦ στρατηγοῦ
 Ἀλκαμέρους Λαμπτρέως γνώμην τὴν ἀναγεγραμμένην.
 Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ, καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Φ', καὶ
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, τοῦ τε ἐπωνύ-
 μου ἀρχοντος Φλ. Διογένους Μαραθωνίου, καὶ τοῦ ἐπὶ
 τῶν ὅπλα στρατηγοῦ καὶ ἐπιμελητοῦ γυμνασίων Βασιλέως
 θεοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ συνάρχοντος τοῦ ἱερωτάτου ἀγῶνος
 Παρελληνίου Μ. Αὐρ. Ἀλκαμέρους Λαμπτρέως, καὶ τοῦ
 κήρυκος Κλ. Ἀπτικοῦ Μαραθωνίου Βουλῆς, καὶ ἀγνω-
 θέτου τῶν τῆς Σεβαστῶν . . . γῶνος τοῦ Θεοφίλου Ὑβά-
 δου, γνώμην ἀποφαίνουσι κατὰ τὰ πάτρια. Ἐπειδὴ ἡ
 ἱερωτάτη καὶ τελέως θεία τῶν ἡμερῶν καὶ ὑπὸ πάντων
 ἀγισθεῖσα διὰ τὴν ἀθάνατον ὁμόνοιαν τῶν ὁσίων βασι-
 λέων, Λουκίου, Σεπτιμίου Σεβήρου Εὐσεβοῦς Περτίνα-
 κος Σεβαστοῦ, Ἀραβικοῦ, Ἀδιαβηνικοῦ, Παρθικοῦ, με-
 γίστου, καὶ Μάρκου Ἀντωνερίου Εὐσεβοῦς, Σεβαστοῦ,
 ὑπὸ τῶν μεγάλων Καيسάρων Αὐτοκρατόρων πᾶσιν ἀν-
 θρώποις δεδήλωται δεδόχθαι τῇ ἐξ Ἀρείου Πά-
 γου βουλῇ καὶ τῇ βουλῇ τῶν Φ' καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-
 ναίων θύειν κτλ.». Κάτωθεν δ' ὑπογράφονται πάντες οἱ
 πρυτάνεις κατὰ δήμους καὶ οἱ ἀείσιτοι.

Ἐνταῦθα τὸ ἔτος τοῦ ψηφίσματος προσδιορίζεται ἐν τῇ
 ἀρχῇ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐπωνύμου ἀρχοντος (Φλ. Διογένους),
 ὁ δὲ μῆν διὰ τοῦ τῆς Βουλῆς γραμματέως (Ῥόδωνος Μα-
 ραθωνίου), ὅστις ἦν οὐχὶ ἐκ τῆς Πρυτανευούσης φυλῆς,
 καὶ διὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν Πρυτάνεων (Θεοφίλου), ὅστις
 κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦν οὐχὶ ὁ ἡμερήσιος, ἀλλ' ὁ διὰ
 πάσης τῆς Πρυτανείας πρόεδρος τῶν Πρυτάνεων (24), καὶ

(24) Αἰτ. 186. 190.

εἰς ὃν ἀποδίδοται καὶ ὁ τίτλος αὐτοῦ ὡς ἱερέως· προσέτι δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐπιψηφίζοντος προέδρου, ἥτοι τοῦ ἡμερησίως προεδρεύσαντος τῶν ἐννέα προέδρων (Ἰουλιανοῦ). Ἐπιφέρεται δὲ καὶ τῆς πρυτανείας, καὶ τοῦ ἀττικοῦ μηνὸς ἡ ἡμέρα. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἀρχαίου ὁ δεῖνα εἶπε, δηλοῦντος τὸν προτείναντα τὴν γνώμην ἣν παρεδέχθησαν καὶ ἐψήφισαν ἡ Βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ἐπιφέρεται ἐνταῦθα ὁ στρατηγὸς ὁ ἀναγνοὺς τὴν γνώμην τὴν ἀναγεγραμμένην καὶ προταθεῖσαν, ὡς καὶ ἄλλοι ἄρχοντες ἀνέγνωσαν τὴν αὐτὴν βεβαίως γνώμην, τῶν συνεδρίων (τῶν ἄλλων πιθανῶς καὶ εἰς συνέδρια ὠργανισμένων ἐλληνικῶν πόλεων). Τὸ ἐπόμενον δ' ἦν τὸ κείμενον τῆς ἀναγνωσθείσης γνώμης, ὅτι αἱ δύο βουλαὶ καὶ ὁ δῆμος γνώμην κατὰ τὰ πάτρια ἀποφαίνουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ἀποφασίζουσι, ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι τότε ἤδη οὐδὲν ψήφισμα πόλεως ἐλληνικῆς εἶχεν ἰσχύν, ἂν δὲν ἐπεκυροῦτο ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος. Μετὰ δὲ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ ψηφίσματος προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου, νέα αὖθις χρονολογία ὀρίζεται κατωτέρω, ἡ τῆς προταθείσης γνώμης, καὶ δηλοῦται διὰ τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος, τοῦ στρατηγοῦ τῶν ὀπλιτῶν, τοῦ ἐπιμελητοῦ τῶν γυμνασίων, Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, εἰς ὃν, καί τοι ἤδη τότε ἀποθανόντα, ἀποδίδοται ὁ τίτλος οὗτος διότι αὐτὸς ἐγκατέστησε τὰ Πανελλήνια, προσέτι διὰ τοῦ λεγομένου συνάρχοντος αὐτοῦ, ὅστις ἀληθῶς ἦν ὁ ἀντ' ἐκείνου ἄρχων τὴν ἀρχὴν ταύτην (Μ. Αὐρηλ. Ἀλκαμένους), τοῦ κήρυκος τῆς Βουλῆς, τοῦ ἀγωνοθέτου, καὶ ἴσως καὶ ἄλλων. Ἡ δ' ἡμέρα τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνεῖνου (τοῦ Καρακάλλα) ἀποκαλεῖται, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, «ἱερωτάτη καὶ τελέως θεία», καὶ ἡ ὁμόνοια, δηλαδή ἡ πρᾶξις δι' ἧς ὁ υἱὸς προσελήφθη ὡς συνάρχων τοῦ πατρός, λέγεται ἀθά-

νῆπιος. Εἰς δὲ τὸν αὐτοκράτορα σωρεύονται ὀνόματα καὶ ἐτίθετα, καὶ τῷ ἀποδίδονται τὰ ἐθνικὰ πάντων τῶν μερῶν ἔνθα ἐνίκησεν, ἢ καὶ ἐξεστράτευσεν. Προσέτι δὲ καὶ ἡ πᾶσα συνταξίς τοῦ ψηφίσματος ἐστὶν ἥττον ἀκριβής, καὶ σχοινο-
 τνεστέρα τῆς τῶν ψηφισμάτων τῶν προλαβόντων χρόνων. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους, ἀφ' οὗτοι αἱ Ἑλλη-
 νικαὶ πόλεις ἀπώλεσαν τὸν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελῆ αὐ-
 τῶν ὀργανισμόν, καὶ ἤλαττώθη ἡ ἐπισημότης τῆς ἐνερ-
 γείας τῶν δήμων, ὀλίγαι δημόσιαι πράξεις ἀπαντῶνται πλέον ἐν τύπῳ συντεταγμένοι ψηφίσματος· ἀλλὰ μόνον ἀνεγράφετο ἡ τοῦ ψηφίσματος περίληψις, περιλαμβάνουσα τὴν ψηφίσασαν ἀρχὴν καὶ τὴν ψηφισθεῖσαν διάταξιν. Καὶ αἱ τοιαῦται δ' ἀναγραφὰς εἰσὶ τὸ πλεῖστον τιμητικαὶ ἢ ἀνα-
 θεματικά.

Ἄλλης δὲ κατηγορίας ἀπαντῶμεναι δημόσιαι ἀναγρα-
 φαὶ εἰσὶ δικαστικάς τινες ἀποφάσεις, ἰδίως περὶ ὁροθεσιῶν δημοσίων χωρίων, ἀναγραφόμεναι ψηφίσματι τῶν πό-
 λεων (25), πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας αὐτῶν. Εἰς τὰς τοιαύτας δ' ἀμφισβητήσεις, εἴτε μεταξὺ δύο πόλεων, εἴτε μεταξὺ πόλεως καὶ ἰδιώτου, ὁ ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας (γενικὸς τῆς Ἑλλάδος διοικητής) ἐγκαθίστα δικαστήν, ὅστις, ἀκούσας τὰ διαφερόμενα μέρη, καὶ δι' αὐτοψίας πεισθεὶς, ἀπεφαίνετο περὶ τῶν ὁρίων. Μία τῶν ἐπιγραφῶν τούτων (25) ἄρχεται δι' ἐπιμαρτυρήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τοὺς ὑπά-
 τους (Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ, καὶ Φούσκῳ Σελευνάτορι), καὶ γινομένης ὑπὸ των ἐκδίκων, ἥτοι τῶν συνηγόνων τῆς πόλεως, ὄντων δύο τὸν ἀριθμόν, ὅτι τὸ ἐπόμενον ἐστὶν ἀν-
 τίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστοῦ. Ἐπεταὶ δ' ἀπόφα-
 σις εἰς πρῶτον πρόσωπον ἐκ μέρους τοῦ κριτοῦ, οὕτω·

(26) C. I. 1732. Ἰδ. καὶ 1711.

«Τ. Φλαούϊος Εϋβουλος, ὁ δοθεὶς κριτῆς καὶ ὀριστῆς ὑπὸ Κασίου Μαξίμου Ἀνθυπάτου κτλ. . . . ἀκούσας κτλ. . . . κρίνω».

Τέλος δ' εἰς δημοσίας ὕλης ἐπιγραφὰς ὑπάγονται καὶ ἐπιστολαὶ αὐτοκρατορικαί, περιέχουσαι ἢ διαταγὰς ἢ ἐπαίνους, ἃς αἱ πόλεις ἀνέγραφον πολλάκις αὐτολεξεῖ, ἰδίως μάλιστα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἀρχονται δὲ συνήθως αἱ τοιαῦται ἐπιστολαὶ διὰ τοῦ τύπου· Ὁ δεῖνα Αὐτοκράτωρ (μεθ' ὧν τῶν τίτλων αὐτοῦ) τῇ δεῖνι πόλει (Σμυρναίοις κτλ.) χαίρειν. Εἰς δὲ τὸ τέλος μνημονεύεται ἢ ὁ Ἀνθύπατος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἣτις καλεῖται ψήφισμα (26), ἢ οἱ πρέσβεις τῆς πόλεως εἰς οὓς ἐδόθη τοῦ Αὐτοκράτορος ἡ ἀπάντησις. Ἐπεταὶ δὲ συνήθως καὶ ἡ ἡμερομηνία, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰδία δαπάνῃ ἀναγράψαντος τὴν ἐπιστολήν (27).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κατάλογοι.

Κατάλογοι δὲ κυρίων ὀνομάτων παμπληθεῖς μὲν εὐρίσκονται ἐκ τῶν χρόνων τούτων· ἀλλ' ἐλάχιστοι περιέχουσι, ὥς οἱ τῆς προλαβούσης ἐποχῆς, ὀνόματα δημοσίως ἐνταφιαζομένων, διότι ὀλίγοι ἤδη ἀπέθνησκον ὑπὲρ πατρίδος μαχόμενοι, καὶ οὐδ' οἱ τοιοῦτοι ἐτύγγχανον δημοσίας ταφῆς. Ἡ ἐν Σχ. 81 ἐπιγραφὴ ἐστὶ κατάλογος φυλάκων, οἷς ἦν

(26) Αὐτ. 3176.

(27) Αὐτ. 3178.

ἀνατεθειμένη ἢ φρούρησις τῆς Ἀκροπόλεως ἐν μεταγενεστοῖς χρόνοις, ὡς ἐνδεικνύει τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων. Τετὲ δ' ὡς φαίνεται, δὲν ἐχρησίμευε πλέον ὡς φρούριον ἢ Ἀκρόπολις, δι' ὃ καὶ τρεῖς ἀκροφύλακες ἦσαν ἐπαρκεῖς. Ἰστί δ' ἐγγεγραμμένη ἐπὶ λευκοῦ λίθου, χρησιμεύοντος εἰς σταθμὸν αὐτῆς τῆς σημερινῆς εἰσόδου τοῦ φρουρίου, καὶ φροντος (1): « Οἶδε ἀκροφύλακες »

Πρῶτος
Ἐπαγαθίων
Ἑρμῆς ».

Συνεχέστατοι δ' ἀπαντῶνται ἤδη, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, κατάλογοι ἀρχόντων, ἀναθηματικοῦ χαρακτῆρος, διότι αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀνέθετον εἰς τὴν Ἀθηναῖαν ἢ εἰς ἄλλους θεοὺς, εἰς μνήμην τῆς ιδίας ἀρχῆς, καὶ εἰς τιμὴν ἑαυτῶν.

Τινὲς τῶν καταλόγων τούτων περιέχουσι τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, καὶ μετὰ τῶν πατρωνυμικῶν καὶ τῶν δημοτικῶν αὐτῶν, οἵτινες αἰρούμενοι ἀδιαφόρως ἐξ ἀπάντων τῶν Ἀθηναίων, ἦσαν ὁ Ἐπώνυμος, ἢ κυρίως ἄρχων, ὁ τὰς κληρονομικὰς ιδίως ἔχων δίκας, μνημονευόμενος δὲ ἤδη καὶ αὐτὸς μετὰ πατρωνυμικοῦ καὶ δημοτικοῦ, ὅπερ δὲν ἐγένετο πρὶν· ὁ βασιλεύς, τὰ τῆς θρησκείας ἐπιμελούμενος· ὁ πολέμαρχος, τὰ τῶν μετοίκων ἐπιστατῶν, καὶ οἱ ἐξ θεσμοθέται, οἱ πάσας τὰς λοιπὰς δίκας ἀνακρίνοντες, καὶ τοὺς ἐν τέλει δοκιμάζοντες. Εἰς τούτους δὲ προστίθεται ὁ κῆρυξ τοῦ ἄρχοντος, ὁ αὐλητής, καὶ εἷς λειτουργός, δημόσιοι ὑπηρεταί, ὧν οὐδεμία γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς πρώην καιροῖς. Ἦσαν δ' οἱ δύο τελευταῖοι ἴσως τοῦ Βασιλέως βοηθοὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετάς (2).

(1) Ἀρχ. Ἐφ. 329.

(2) C. I. 180 - 182.

Μετ' Ἀδριανὸν δέ, καὶ ἰδίως ἐπὶ Ἀντωνείνων, ἀπαν-
τῶνται κατάλογοι Πρυτάνεων, καὶ αὐτοὶ ὁμοίως ἀναθημα-
τικοί (3). καὶ ἦν ὁ ἀπλούστερος τύπος αὐτῶν (4). Δεῖνος
(Πανδιονίδος) Πρυτάνεις ἀνέθεσαν, καὶ ἔπονται κατὰ δή-
μους τὰ τῶν Πρυτάνεων ὀνόματα μετὰ πατρωνυμικῶν, καὶ
κάτωθι φέρεται· «δοθέντες, (δηλαδή, τὴν ἄδειαν λαβόν-
τες) ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου». Συνηθέστερος ὅμως
τούτου τύπος ἦν ὁ ἐξῆς· «Ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπὶ τοῦ δεῖνος
ἄρχοντος» (μετὰ πατρωνυμικοῦ καὶ δημοτικοῦ), πρυτα-
νείας δεῖνος (α', β', γ', κτλ.), οἱ Πρυτάνεις τῆς δεῖνος
φυλῆς τιμήσαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀεισίτους ἀνέγρα-
ψαν», καὶ ἔπονται κατὰ δήμους διηρημένα, καὶ μετὰ πα-
τρωνυμικοῦ, τὰ ὀνόματα τῶν Πρυτάνεων, ὧν προτάττεται
συνήθως ὁ ἐπώνυμος, ἄλλος τοῦ ἄρχοντος, ὁ καὶ ἐπιστά-
της λεγόμενος, ἦτοι ὁ τῶν Πρυτάνεων προεδρεύων ἐπὶ πά-
σης τῆς διαρκείας τῆς πρυτανείας, καὶ οὐχὶ ἐπὶ μίαν μό-
νην ἡμέραν ὡς πρίν. Εἰσὶ δ' οἱ Πρυτάνεις μετὰ τοῦ Ἐπω-
νύμου 39 τὸν ἀριθμόν. Παραδόξως δ' ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ (5)
πρὸ τοῦ ἐπωνύμου τίθεται ἡ Πολιὰς Ἀθηναῖ. Φαίνεται δ'
ὅτι, ἐπειδὴ τότε αἱ φυλαὶ ἦσαν 13, ἡ δὲ Βουλὴ συνέκειτο
ἐκ 500, ἀπητεῖτο ἐξ μὲν ἐκ τῶν φυλῶν νὰ ἔχωσιν ἀνὰ 39,
ἐπτά δὲ ἀνὰ 38 πρυτάνεις, $6 \times 39 (=234) + 7 \times 38 (=$
 $266) = 500$, δι' ὃ εἰς αὐτὰς προσετίθετο πιθανῶς καὶ ἡ Ἀ-
θηναῖ, πρὸς ἀπαρτισμὸν ἴσου ἀριθμοῦ. Περίεργον παρά-
δειγμα τοιαύτης ἀναγραφῆς ἐστὶν ἡ ἐν Σχ. 82, ἐξ Ἀθη-
νῶν (6), τῶν χρόνων τοῦ Αὐρηλιανοῦ, φέρουσα· «Ἐπὶ ἄρ-

(3) Αὐτ. 183 - 199.

(4) Αὐτ. 199.

(5) Αὐτ. 189.

(6) Ἐν στοῦ Ἀδριανοῦ.

ρχοντος Κασσιανοῦ στρατηγοῦντος ἐπὶ τὰ ὄπλα), οἱ πρυ-
τάνεις τῆς Ἀδριανίδος) ἐαυτοὺς ἀνέγραψαν.

Ἀδριανίδος·

Αὐτοκράτωρ Μ(άρκος) Αὐρ(ήλιος) Σεβῆρος.

Θεὸς Ἀδριανός.

Θεὸς Κόμοδος.

Βλέπομεν δ' ἐν αὐτῇ ὅτι, ἀλλοιωθέντος ἤδη τοῦ πνεύματος
τοῦ ἀττικοῦ πολιτεύματος, ἀντὶ ἐπωνύμου ἄρχοντος μνη-
μονεύεται ὁ ἐπὶ τὰ ὄπλα στρατηγός. Πρόεδρος δὲ τῶν πρυ-
τάνεων ἦν αὐτός ὁ Αὐτοκράτωρ, καὶ μετὰ τῶν πρυτάνεων
καταριθμοῦνται οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ, οἷς, ὡς ἀποθανοῦσι,
δίδεται τὸ ἐπωνύμιον « Θεός ».

Οἱ δ' εἰς τὸ τέλος τῶν τοιούτων ἐπιγραφῶν ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον προστιθέμενο αἰεῖσιτοι ἦσαν οἱ δημόσιοι ὑπηρέται,
οἱ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν κεκτημένοι τὸ δικαίωμα τῆς
διαρκοῦς ἐν τῷ Πρυτανείῳ σιτήσεως ἐν ὅσῳ διήρκει ἡ ὑπη-
ρεσία αὐτῶν. Ἦσαν δ' οὗτοι κατὰ τὰς ἐπιγραφάς·

α'. Οἱ λεγόμενοι ἀρρήτοποιοί, ἢ λειτουργοὶ τῶν Ἐλευ-
σινίων μυστηρίων, ἦτοι

Ὁ ἱεροφάντης.

Ὁ δαδοῦχος (ἐνίοτε πυρφόρος λεγόμενος).

Ὁ ἐπὶ βωμῷ, ἦτοι ἱεροποιός, ἢ θύτης.

Ὁ ἱεροκέρυξ.

Ἐθεωροῦντο δ' οἱ ἀρρήτοποιοὶ ὡς ὅσιοι, δι' ὃ καὶ δὲν ἐπε-
καλοῦντο διὰ κυρίου ὀνόματος, ὡς λέγει ὁ Λουκιανός (7):
« Εἴτ' εὐθὺς ἐντυγχάνω δαδούχῳ τε καὶ ἱεροφάντῃ καὶ τοῖς
ἄλλοις ἀρρήτοποιοῖς, Δειρίαν σύρουσιν ἄγδην ἐπὶ τὴν
ἀρχήν, ἔγκλημα ἐπάγοντες, ὅτι ὠνόμαζεν αὐτούς, καὶ
ταῦτα εὖ εἰδὼς ὅτι, ἐξ οὐπερ ὠσιώθησαν, ἀνώνυμοί τέ

(7) Λεξιφ. 10.

εἰσι καὶ οὐκέτι ὀνομαστοί, ὥς ἂν ἱερώνυμοι ἤδη γεγενημένοι». Διὰ τοῦτο ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς μνημονεύονται δι' αὐτῆς μόνης τῆς ἐπωνυμίας τῆς λειτουργίας αὐτῶν, προηγουμένου Ῥωμαϊκοῦ τινος ὀνόματος γενεᾶς, συνήθως τοῦ αὐτοῦ πάντοτε διὰ τὴν αὐτὴν λειτουργίαν, διότι αὗται ἦσαν διαδοχικαί, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῖᾳ μένουσαι, οἷοι ἦσαν Δαδοῦχοι Φλάβιοι, Πομπήϊοι, κλ. καὶ σπανίως ἐπομένου καὶ ὀνόματος ἐθνικοῦ. Οἶον· Ἐπὶ ἄρχοντος Μεμ. ἐπὶ βωμῷ Θορικίου (8)· καί, μεταξὺ τῶν Πρυτάνεων (9), Μεμ. ἐπὶ βωμῷ, ἔνθα αἱ λέξεις ἐπὶ βωμῷ, δηλοῦσαι τὴν ἱερὰν λειτουργίαν, ἀντικατέστησαν τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἐκ Θορικοῦ, δήμου τῆς Ἀττικῆς, καταγομένου πολίτου, οὗ ἡ οἰκογένεια εἶχε παραδεχθῇ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα Μέμμιοι.

β'. Ἄλλοι λειτουργοί·

Ὁ ἱεραύλης, ἥτοι αὐλητῆς εἰς τὰ Ἐλευσίνια.

Ὁ ἱερεὺς φωσφόρων (πολλάκις) καὶ ἐπὶ σκιάδος· ἡ μόνον ὁ ἐπὶ σκιάδος, ἡ, λειτουργὸς ἐπὶ τὴν σκιάδα. Ἱερεὺς τῶν Θεῶν τῶν καλουμένων Φωσφόρων, οἵτινες ἦσαν ἡ Ἄρτεμις, ὁ Ἀπόλλων, ἡ Ἑστία, ἡ Ἀθηνᾶ (ὥς Ἐργάνη), καὶ ἀπὸ Ἀδριανοῦ καὶ ὁ Ἀντίνοος. Εἶχε δ' ὁ ἱερεὺς οὗτος καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Σκιάδος, ἡ τῆς Θόλου, ἐν ᾗ ἦστιῶντο οἱ Πρυτάνεις (10).

γ'. Οἱ ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπουργοὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου, ἥτοι·

Ὁ κήρυξ Βουλῆς καὶ Δήμου. Ἀπαξ δέ, μετὰ Σεπτίμιον Σεβήρον, ἀπαντᾶται καὶ Ἀντικήρυξ (11).

(8) C. I. 272.

(9) Αὐτ. 192.

(10) Ἀρποchr.

(11) C. I. 353.

Ὁ Γραμματεὺς Βουλῆς καὶ Δήμου, οὐχὶ ἐκ τῶν Πρυτάνεων (οἵτινες ἦσαν αὐτοδικαίως ἀείσιτοι), ἀλλὰ πιθανῶς ἐκ τῶν Βουλευτῶν, ἐπὶ μίαν πρυτανείαν ὑπηρετῶν, καὶ ἄλλος τοῦ διὰ χειροτονίας ἐκλεγομένου Γραμμ. τῶν Βουλευτῶν.

Ὁ Γραμματεὺς κατὰ Πρυτανείαν, ἥ ὁ περὶ τὸ βῆμα, ὁμοίως.

Ὁ Ἀντιγραφεὺς τῆς Βουλῆς, ἐκ τῶν Βουλευτῶν.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς, οὔτε Πρύτανις καὶ πιθανῶς οὔτε Βουλευτής. Ὑπῆρχον δ' οἱ γραμματεῖς οὗτοι καὶ ἀπὸ τῶν καιρῶν τῶν πρὸ τῶν αὐτοκρατόρων.

Ἐν μιᾷ τῶν τοιούτων ἐπιγραφῶν(12), ἣτις ἐστὶ κατάλογος 25 πρυτάνεων τῆς Ἐρεχθίδος, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀεισίων καὶ τοῦ στρατηγοῦ, ἐλθόντων εἰς τινὰς ἀγῶνας, εἰς τῶν πρυτάνεων λέγεται νικήσας ἔπος, καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ τε τοῦ ἀγωνοθέτου καὶ διὰ τοῦ ἄρχοντος, φέροντος κύριον μὲν ὄνομα Ἑλληνικόν, συγχρόνως καὶ Ῥωμαϊκόν, οἰκογενείας δὲ μόνον Ῥωμαϊκόν (ἐπὶ Φιλοππάπου τοῦ καὶ Λ. Αἰλίου τοῦ).

Εἰς τινὰς δ' ἐπιγραφὰς μνημονεύονται καὶ ἑξαμηνιαῖοι ἄρχοντες(13).

Ἰδιόρρυθμος κατάλογος ἐστὶν ἡ ἐν Σχ. 82 ἐπιγραφὴ(14), ἥς ἡ ἐποχὴ μεταγενεστέρα οὖσα, δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς. Ἐχει δ' αὕτη οὕτως· « Ἀγαθῇ τύχῃ· Ἐπὶ Ἀρείου τοῦ Δωρίωνος Παιανιέως, ἄρχοντος τῆς πόλεως, ἄρχων τοῦ γένους τοῦ Ἀμννανδριδῶν Ἀρειος Δωρίωνος Παια-

(12) Αὐτ. 200.

(13) Αὐτ. II, Σ. 250.

(14) Ἐφ. Ἀρχ. 186.

νιεύς τούς δε ἀνέγραψεν γεννήτας, ἐπιδεξάμενος τὸ δα-
πάνημα ἐκ τῶν ιδίων.

Ἄρχων τοῦ γένους
Ἄρειος Δωρίωνος Παιαινεύς·
. . . Γέ(ν)ους Κέκροπος
Ἀρίστων Σωσιστράτου Ἀθμονεύς
Ταμί(α)ς τοῦ γένους
⋮

Ἐν αὐτῇ ὁ Ἄρειος, ὅστις καλεῖται οὐχὶ ἐπώνυμος, ἀλλ' ἄρχων τῆς πόλεως, πιθανῶς διὰ τὴν τότε ἀλλοίωσιν τοῦ ἀττικοῦ πολιτεύματος, ἀναγράφει ἐκ τῶν ιδίων τοὺς συγγενήτας αὐτοῦ (φέρει δ' ἡ ἐπιγραφή γεννήτας, διὰ δύο ν), οἵτινες ἦσαν οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ γένος, ἥτοι τὴν θρησκευτικὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς φυλῆς ἀνήκοντες. Ἐκαλεῖτο δὲ τὸ γένος τοῦτο τῶν Ἀμυναγδριδῶν, ἄγνωστον ἀλλαχόθεν, ὥς εἰσὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀττικῶν γενῶν ὀνόματα. Διδάσκει δ' ἡ ἐπιγραφή ὅτι τὰ γένη ἐκάλουν ἄρχοντας τοὺς προΐσταμένους αὐτῶν, καὶ εἶχον καὶ ταμίας. Τί δηλοῖ ὁ στ. 8 ἐστὶ δυσεῖκαστον· ἴσως ὅτι ὁ Ἄρειος εἶχε τὴν ἀξίωσιν ὅτι κατήγετο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Κέκροπος.

Μεταξὺ δὲ τῶν καταλόγων δημοσίας φύσεως ἄξιαι μνείας εἰσὶ καὶ τινες διατιμήσεις, ἰδίως διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ περιέχον διατίμησιν πάντων τῶν κυριωτέρων ὠνίων, δημοσιευθὲν καθ' ἅπαν τὸ κράτος, οὗ διάφορα ἀποσπάσματα πολλαχοῦ εὐρέθησαν ἐλληνιστὶ ἢ λατινιστὶ συντεταγμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γυμναστικά ἐπιγραφαί.

Κυρίως ὁμως, κατὰ τὴν κενὴν συμβάντων, καὶ διὰ τὸν ἑλληνικὸν βίον ἄγονον ταύτην ἐποχὴν, κατέστησαν οἱ δημόσιοι ἀγῶνες, καὶ ἰδίως οἱ ἀθλητικοί, ἡ σπουδαιοτάτη τῶν πόλεων ἐπιμέλεια, καὶ ἡ ἐπιστάσια αὐτῶν ἐπιζήτητος πολ-
λάκις ἀρχή. Διὰ τοῦτο πολυπληθέσταται τῶν σωζομένων ἐπιγραφῶν τῶν χρόνων τούτων εἰς γυμναστικά, κατὰ δια-
φόρους τύπους συντεταγμένοι.

Εἰς δέ τινες ἐξ αὐτῶν φύσεως συγχρόνως ἀναθηματι-
κῆς, διότι ὁ ἐν τοῖς γυμνασίοις στεφανωθείς καθ' ὃ ἐν αὐ-
τοῖς νικήσας, ἢ καλῶς αὐτῶν ἐπιμελησάμενος, ἀνέθετεν ὃν
ἔλαβε στέφανον εἰς τοὺς θεούς. Τύπος δὲ τούτων ἐστίν· «Ὁ
δεῖνα, γυμνασιαρχήσας τῇ δεῖνι φυλῇ, (ἢ νικήσας τὸν
δεῖνα ἀγῶνα, ἢ τὴν λαμπάδα, ἃν ἐνίκησεν ἐν λαμπαδο-
φορίᾳ), ἀνέθηκε τῷ δεῖνι Θεῷ, ἢ μόνον ἀνέθηκεν, ἐννοου-
μένου τὸν στέφανον ὃν ἔλαβε. Πολλάκις δ' ὀρίζεται καὶ τὸ
ἔτος διὰ τοῦ ἐπωνύμου, ἢ καὶ δι' ἀρχόντων τοῦ ἀγῶνος
προϊσταμένων. Κάτωθεν δέ, ἐντὸς στεφάνου, φέρεται τὸ
ὄνομα τοῦ στεφανοῦντος, οἷον· ὁ δῆμος, ἢ δεῖνα φυλή,
κτλ. Ἡ ἄλλως ἀναγράφεται ἐντὸς τοῦ στεφάνου τὸ ἀγώ-
νισμα, οἷον, πυγμὴν· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ ἀγὼν ἢ ἡ ἐορτή,
οἷον· Παραθήναια. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα νίκαι ἐνὸς καὶ τοῦ
αὐτοῦ ἀγωνιστοῦ ἀναγράφονται πολλάκις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λί-
θου, μετὰ σειρᾶς στεφάνων.

Ἔτερον δ' εἶδος ἀποτελοῦσιν ἀπλοὶ κατάλογοι νικητῶν,

οἶον· Ἀγωνοθετοῦντος τοῦ δεῖνος, οἷδε ἐνίκων, ἐπομένων τῶν ὀνομάτων τῶν νικησάντων, μετὰ πατρωνυμικῶν καὶ δημοτικῶν, ἰδίως ἐν Ἀθήναις, καὶ μετὰ τῆς μνείας τῶν ἀγώνων εἰς οὓς ἕκαστος ὑπὸ τὸν ἀγωνοθέτην ἐκείνον ἐνίκησεν· οἶον στάδιον *A, B, Γ* (ἥτοι πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, ἢ, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον βραβεῖον λαβών), παίδων, ἐφήβων, ἀνδρῶν, κτλ. Εἰς τοὺς ἀγῶνας δὲ τούτους περιλαμβάνοντο καὶ διανοητικὰ ἀγωνίσματα, δι' ὃ μνημονεύονται πολλάκις καὶ ὁ ποιητής, ἐγκωμιολόγος, κτλ. (1).

Τρίτον δ' εἶδος τῶν τοιούτων ἐπιγραφῶν ἐστὶ τὸ ἐν αἷς εἰς τῶν ἐπιμελητῶν τῶν γυμνασίων φιλοφρόνως ἀνέγραφε τοὺς συνάρχοντας, ἢ καὶ τοὺς ἀγωνισθέντας ἐφήβους, ἢ ἐν αἷς οἱ ἔφηβοι οὗτοι ἀνέγραφον τοὺς ἑαυτῶν ἄρχοντας, ἢ καὶ ἑαυτούς. Ἦσαν δὲ κατὰ πᾶσαν ταύτην τὴν ἐποχὴν οἱ τῶν Γυμνασίων ἐπιμελούμενοι ἄρχοντες, ἐν Ἀθήναις ἰδίως, οἱ ἐπόμενοι·

α'. Ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς προλαβούσης, ὁ ἐκλεγόμενος ὑπὸ φυλῆς τινος ἵνα ἐφορεύσῃ εἰς τοὺς ἀγῶνας, οὐχὶ δὲ καὶ ἵνα δαπανήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, διότι κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἡ δαπάνη τῶν γυμνασίων κατεβάλλετο ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

β'. Ὁ κοσμητής, ἀνώτατος ἄρχων τῶν γυμνασίων, ἐτησίως ἐκλεγόμενος ἐν Βοηδρομιῶνι ἐπὶ τῶν Ἀγραυλίων. Φρονοῦσι δὲ τινες, ὅτι, κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπιδημήσαντος τοῦ Ἀδριανοῦ εἰς Ἀθήνας ἐν Ὀλ. 227, β', οἱ Ἀθηναῖοι μετέθεσαν ἕκτοτε εἰς τὸν μῆνα τοῦτον τὴν τοῦ ἔτους ἀρχήν, ἢ μᾶλλον ἀντικατέστησαν εἰς τὸν Βοηδρομιῶνα τὸν

(1) C. I. 225.

Εκατομβαιῶνα, ἐξ οὗ τὸ ἀττικὸν ἔτος ἐνήρχετο· δι' ὃ καὶ ἐν τινι ἀττικῇ ἐπιγραφῇ⁽²⁾ λέγεται· «*Εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους ἀπὸ τῆς Θεοῦ Ἀδριανοῦ πρώτης εἰς Ἀθήνας ἐπιδημίας*». Ἐνίοτε δ' ἀπαντῶνται καὶ δύο ἀντικοσμηταί, ἢ ὑποκοσμηταί, βοηθοὶ καὶ ἀντικαταστάται τῶν κοσμητῶν. Τοιαύτης κατηγορίας ἐπιγραφὴ ἐστὶν ἡ ἐν Σχ. 84⁽³⁾ φέρουσα· «*Οἱ ἐπὶ Παύλου Αἰλίου Φιλέου Μελιτέως ἄρχοντος ἔφηβοι τὸν ἐαυτῶν κοσμητὴν Σωσίστρατον Μα-
ραθῶνιον εὐνοίας ἔνεκεν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνέστησαν*». Τῆς ἐπιγραφῆς ἡ ἐποχὴ δὲν ὀρίζεται ἀκριβῶς, ἔστι δ' ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων μεταγενεστέρα, καὶ περίεργοι εἰσὶ τινες μεταξὺ τῶν λέξεων στίξεις.

Ἄλλοι δ' ἄρχοντες, τῶν γυμνασίων ἐπιμελούμενοι, ἦσαν προσέτι·

γ'. Ὁ *Γυμnasiάρχης*, οὐχὶ ὡς ὁ πάλαι δι' ἰδίας δαπάνης τὰ τῆς φυλῆς γυμνάσια παρασκευάζων, ἀλλ' ὁ ἀπλῶς τοῦ γυμνασίου προϊστάμενος, ἐκλεγόμενος δὲ μηνιαίως, ἐνίοτε ὁμῶς ἰσῶς καὶ ἐτησίως, ἂν τοῦτο πρέπη νὰ ἐκληφθῇ δηλοῦσα ἡ ἐπιγραφὴ⁽⁴⁾· «*Διονύσιος, γυμνασιάρχης-
σας ἐν τῷ ἐπὶ Ἀριστοξένου ἄρχοντος ἐνιαυτῷ, Ἑρμῇ*». Ὑπῆρχε δ' ἄλλος ὁ γυμnasiάρχης τῶν ἐφήβων, καὶ ἄλλος ὁ τῶν παίδων.

δ'. Ὁ *Παιδοτρίβης*, συνήθως ἐκλεγόμενος διὰ βίου, ὥστε ὅταν μνημονεύηται ὡς ἐπώνυμος, ὀρίζεται καὶ τὸ ἔτος τῆς παιδοτριβείας αὐτοῦ, οἷον· «*Παιδοτριβοῦντος τοῦ δεῖντος ἔτους κγ'* ⁽⁵⁾».

(2) C. I. 281.

(3) Ἀρχ. Ἐφ. Περίοδ. Β, Ἀριθ. 186.

(4) C. I. 225.

(5) Αὐτ. 271.

ε'. Οἱ παιδευταί, πιθανῶς οἱ ἀμέσως διδάσκοντες τοὺς παῖδας. Ἦσαν δὲ

1. Ὁ Ἡγεμών, ἴσως ὁ ἄμεσος τῶν παίδων ἐπιστάτης.

2. Ὁ Γραμματεὺς, ἴσως γραμματοδιδάσκαλος.

3. Ὁ ὀπλομάχος, ἦτοι ὀπλοδιδάσκαλος.

4. Ὁ κεστροφύλαξ, ἦτοι ὁ ὀλοφύλαξ.

5. Ἀναφέρεται τέλος καὶ ὁ θυρωρός, καὶ ἐνίοτε καὶ ὁ Λειψιάριος (6).

Τέταρτον δ' εἶδος γυμναστικῶν καταλόγων ἐστὶ τῶν ἐν οἷς ὀνομαστὶ ἀναγράφονται οἱ ἔφηβοι, εἴτε ὑφ' ἑαυτῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. Διαίρονται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν αὐτοῖς ἐφήβων κατὰ φυλάς, καὶ συνοδεύονται ὑπὸ πατρωνυμικῶν, καὶ ἐνίοτε καὶ ὑπὸ δημοτικῶν. Μετὰ δὲ τούτους ἔπονται, διὰ μόνου πατρωνυμικοῦ ἀναγεγραμμένοι, οἱ λεγόμενοι ἐπέγγραφοι, πιθανῶς ξένοι, ἔχοντες τὸ ἐνίοτε χορηγούμενον δικαίωμα τοῦ συναγωνίζεσθαι μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἐφήβων. Ὅτε δ' ἐγγράφωσιν ἑαυτοὺς οἱ ἔφηβοι, ἀποκαλοῦνται πολλάκις φίλοι καὶ συστάται, ἢ φίλοι, γοργοί, γνήσιοι, ἢ, ὡς ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ (7). Οἱ φίλοι γνησίους.

Ὁ δ' εἰσχωγικὸς τοῦ εἶδους τούτου τύπος ποικίλλεται κατὰ τὸν ἀναγράφοντα καὶ τοὺς ἀναγραφομένους, καὶ ἐν γένει προσδιορίζεται τὸ ἔτος διὰ τοῦ ἐπωνύμου ἀρχοντος, καὶ διὰ διαφόρων τῶν γυμνασιακῶν ἀρχῶν, καὶ ἐπιφέρεται μετὰ ταῦτα ὅτι ὁ δεῖνα ἀνέθηκε τοὺς δεῖνα, οἷον, τοὺς συνάρχοντας, ἢ τοὺς ἐφήβους, ἢ ἀμφοτέρους, ἢ οἱ ἔφηβοι τὸν δεῖνα ἀρχοντα, οἷον, τὸν κοσμητήν, τὸν παιδοτρίβην, κτλ., καὶ τοὺς συνεφήβους.

(6) Αῤ. 275.

(7) Αῤ. 287.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαί.

Πολυπληθέσταται δ' ἦσαν πρὸ πάντων αἱ ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ κατ' ἐποχὴν καθ' ἣν φόβος τῶν κρατούντων συνεῖχε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ταπεινὴ κολακεία ἐκηλίδου τὰ ἦθη καὶ τὴν φρένα, καὶ διέφθειρε καὶ τὴν τέχνην αὐτήν. Τότε πόλεις καὶ δῆμοι ἰδρυσον ἀφειδῶς εἰς αὐτοκράτορας, στρατηγούς καὶ ἀνθυπάτους Ῥωμαίους, ἀνδριάντας οἷων ἄλλοτε ἠξιοῦντο μόνοι οἱ εὐεργέται τῆς πατρίδος. Πτωχοὶ δὲ ἤδη καὶ τὴν ἐπίνοιαν καὶ τὰ ὑλικά μέσα, ἀντὶ νὰ κατασκευάζωσι νέα ἀγάλματα, ἤρκοῦντο πολλάκις μεταλλάσσοντες μόνον ἀρχαιοτέρων τὰς κεφαλὰς εἰς ὁμοιότητα τῶν παριστωμένων, ἢ καὶ μόνον τὴν ἐπιγραφὴν τῆς βάσεως ἀλλοιοῦντες. Οὕτως ἐν τινὶ ἀττικῷ βάρῳ (1) φέροντι· « Ἀριστωνεΐδας Ἐμμενεΐδου ἐποίησεν », ἐκ τῶν πρὸ Εὐκλείδου χρόνων, τῆς 90^{ης} περίπου Ὀλυμπιάδος, προσετέθη κατωτέρω, χωρὶς καὶ νὰ ληφθῇ φροντὶς νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ πρώτη ἐκείνη καὶ ἄχρηστος μείνασα ἐπιγραφή· « Ὁ δῆμος Μάρκον Ἀρτώριον. . . Ἀναξίωτος υἱόν, ἀρετῆς ἕνεκα. Λεωχάρης ἐποίησε », ἀναφερομένη εἰς ἄρχοντά τινα τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος. Τοιαύτη καὶ ἡ ὑπὸ Σχ. 61 ἐπιγραφή, ἔνθα ὑπὸ ἀρχαϊκὴν ἐπίσης ἀνάθεσιν μνημείου τινος τοῦ Κριτίου καὶ Νησιώτου, ἐγράφη ἐξ ἐποχῆς Ῥωμαϊκῆς· Ἡ Βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, Λεύκιον Κάσσιον ἀρετῆς ἕνεκα· καὶ ἔστιν ἡ γραφή ἄτακτος καὶ ἡμελημένη.

Αἱ ἐπισημότεραι δ' εἰσὶν αἱ ἀνήκουσαι εἰς ἀνδριάντας

(1) Rang. 50.

ιδρυομένους ἢ μεταγραφομένους εἰς τιμὴν αὐτοκρατόρων, βασιλέων, ἀνθυπάτων, καὶ ἄλλων ἀρχόντων, ἢ συγγενῶν καὶ φίλων τῶν αὐτοκρατόρων, καὶ ἱερέων. Ἐγίνοντο δὲ συνήθως αἱ ἀναθέσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν πόλεων (ἢ τῶν δήμων ἢ τῶν Βουλῶν αὐτῶν), ἐνίοτε ὁμῶς (2) καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν. Ὁ δὲ συνηθέστερος τύπος αὐτῶν ἦν· Ὁ δῆμος, ἢ ἡ πόλις (ἐνίοτε ὀνομαστί), ἢ ἡ *Βουλὴ* καὶ ὁ *Δῆμος*, καὶ ἐν Ἀθήναις· *Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Φ' καὶ ὁ δῆμος*, τὸν δεῖνα αὐτοκράτορα (ὑπονοουμένου ἱδρυσεν, ἢ ἐτίμησεν ἀνδριάντι), ἢ τῷ δεῖνι αὐτοκράτορι (ὑπονοουμένου ἀνέθηκεν ἢ ἀνέστησε τὸν ἀνδριάντα)· ἢ ἀντεστραμμένως· «*Τὸν δεῖνα αὐτοκράτορα, κτλ. ἡ Βουλὴ καὶ ὁ δῆμος*». Τοιαύτη καὶ ἡ ἐν Πίνακι 85 ἀττική ἐπιγραφή, ἐπὶ βήθρου ἀνδριάντος τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀνεγερθέντος ὑπὸ τῶν ἐφήβων ἔτους τινός, δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κοσμητοῦ αὐτῶν· «*Αὐτοκράτορα Ἀδριανὸν Ὀλύμπιον Ἀπολλώνιος Ἀφροδισίου Ἀχαρνεύς, ὁ κοσμητὴς τῆς ἐπὶ Κλαυδίου Δομετιανοῦ ἀρχοντος ἐφήβων, ὑπὲρ τῶν ἐφήβων*». Περίεργα δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ καὶ τὰ σημεῖα στίξεως, τὰ διαιροῦντα τινὰς τῶν λέξεων ἢ πληροῦντα τὰ κενὰ τῶν στίχων.

Ἀποκαλοῦνται δ' ἐν ταῖς τοιαύταις ἐπιγραφαῖς οἱ Αὐτοκράτορες καὶ οἱ Καίσαρες, α' διὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ἃ προσελάμβανον δι' υἱοθεσίας· β' Διὰ τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπὶ ἐπιθέτων τοῦ πατρὸς καὶ πολλάκις τοῦ πάππου, οἷον (3)· «*Αὐτοκράτορα Καίσαρα, Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, Θεοῦ Νερούα υἱονόν, Τραϊανὸν Ἀδριανὸν σεβαστόν, πατέρα πατρίδος, Πομπηϊοπολιτῶν τῆς*

(2) C. I. 345.

(3) Αὐτ. 340.

ἡλικίας ἢ πόλις διὰ πρεσβευτῶν Ἰουλίου Βαρχίου, Πεδίου»· γ' Διὰ τῶν τίτλων τῶν ἀρχῶν ὅσας ἤσκουν συγγρόνως μετὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς, οἷον τῆς ὑπατικῆς (ὑπατον τὸ δεύτερον, γ', δ', κτλ.), τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας μοίως τὸ β', γ'. Tribunitiæ potestatis), τῆς ἀρχιερωσύνης, ὥστε ἀπαντῶμεν τὸν Αὐτοκράτορα λεγόμενον ἀρχιερέα μέγιστον ἐν τινι ἐπιγραφῇ(4)· δ'. Διὰ τῶν ἐπιθέτων στα προσελάμβανον ὡς νικηταὶ διαφόρων ἐθνῶν, ἢ ὡς ἐκστρατεύσαντες κατ' αὐτῶν, οἷον(5)· «Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνῖνον, Γερμανικόν, Παρθικόν, Μηδικόν»· ε'. Δι' ἐπιθέτων ἀναφερομένων εἰς ἠθικὰς αὐτῶν ἀρετάς, οἷον· «Ἀντωνεῖνον... μέγιστον, σεβαστόν, εὐσεβῆ»(6)· ς'. Δι' ἄλλων ἐπωνυμιῶν, ἐμφαινουσῶν τὰς εὐεργεσίας τοῦ αὐτοκράτορος, οἷον ἐν Σχ. 86· «Αὐτοκράτορι εὐεργέτῃ καὶ σωτῆρι Ἀδριανῷ Ὀλυμπίῳ»· καὶ ἀλλαχοῦ· «Εὐεργέτην, πατέρα πατρίδος, ἐαυτῶν σωτῆρα καὶ κτίστην», ὡς ἰδίως ἐλέγετο ὁ Ἀδριανὸς διότι ἐπανώρθου τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις· σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὡς λέγεται ὁ αὐτὸς ἐν τινι ἐπιγραφῇ(7)· ζ'. Διὰ θείων ἐπιθέτων, οἷον· Θεόν, Θεοῦ υἱόν, Ὀλύμπιον, τὸν Ἀδριανόν, καθ' ὃ ἀναθέντα τὸ ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπιεῖον(8), νέον Ἄρη, τὸν Γάϊον Καίσαρα, υἱὸν τοῦ Ἀγρίππα, τὸν υἱοθετηθέντα ὑπὸ Αὐγούστου(9).

Ἰδρύνοντο δ' οἱ τοιοῦτοι ἀνδριάντες πολλάκις δαπάναις ἰδιώτου τινός, ὥστε πολλάκις ἐπιφέρεται· «Ἀναθέντος ἐκ

(4) Αὐτ. 320.

(5) Αὐτ. 351.

(6) Αὐτ. 347.

(7) Αὐτ. 334.

(8) Αὐτ. 338.

(9) Αὐτ. 311.

τῶν ιδίων τοῦ δεῖνος», μετὰ τῶν τίτλων αὐτοῦ (10). ἡ ἂν ιδιώτης ἦν ὁ μόνον ἐπιμεληθεὶς τῆς ιδρύσεως, δι' ἐπιμελητοῦ, ἡ ἐπιμεληθέντος, τοῦ δεῖνος. Τοιαύτη ἡ ἐν Σχ. 87 ἄττική παρὰ τὸ Θησεῖον πρὶν διατηρουμένη ἐπιγραφή· «Ἐπὶ νείκη καὶ ὑγείᾳ τῶν θείων καὶ φιλαδέλφων αὐτοκρατόρων Μάρκου Αὐρηλίου Ἀρτωνείνου καὶ Λουκίου Αὐρηλίου Οὐήρου. Ἐπιμεληθέντος Γραίου Λικινρίου Ἀττικοῦ Γαργητιίου». Ἐν τινι δ' ἐπιγραφῇ λέγεται, δι' ἐργεπιστατῶν (11). Ἀλλ' ἵνα στήσωσιν ἀνδριάντα εἰς αὐτοκράτορα αἱ πόλεις, ἀπητεῖτο, ὡς φαίνεται, ἡ καὶ καθήκον ἐνόμιζον, νὰ ζητῶσι τὴν ἄδειαν αὐτοῦ διὰ πρεσβειῶν, ὥστε πολλάκις ἐπιφέρεται· Διὰ πρεσβευτῶν τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος. Τέλος δὲ πολλάκις δηλοῦται καὶ ἡ χρονολογία διὰ τινος τῶν ἐτησίων ἀρχόντων, καὶ εἰς τὰς Ἀσιανὰς μάλιστα πόλεις διὰ τῶν ἱερέων. Ἡ δ' ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ τῶν Ἀθηναίων σωζομένη ἐπιγραφή τῶν ἐν Πόντῳ Σεβαστοπολιτῶν ὑπὲρ Ἀδριανοῦ (12), φέρε ὡς χρονολογίαν «ἐν τῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι», ἥτοι ἐν Ὀλ. 227, γ' ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος ἀφιέρωσε τὸ Ὀλυμπιεῖον.

Εἰς τινὰς δ' ἐπιγραφὰς προστίθεται ἐνίοτε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γλύπτου τοῦ κατασκευάσαντος τὸν ἀνδριάντα· οἷον ἐπὶ τινος βήθρου ἀνδριάντος τοῦ Ἀδριανοῦ, ἰδρυθέντος ὑπὸ τῶν Μιλησίων (13), ἀναγινώσκεται· «Ἀνδριαντοποιὸς Αὔλος Παντουλήϊος Γαίου, Ἐφέσιος, ὁ καὶ Μιλήσιος, ἐποίει».

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ περίπου τύπους ἐπεγράφοντο καὶ οἱ εἰς ἄλλους βασιλεῖς ἀνεγειρόμενοι ἀνδριάντες, ἐν Ἀθή-

(10) Αὐτ. 313.

(11) Αὐτ. 337.

(12) Αὐτ. 342.

(13) Αὐτ. 339.

αἰς κυρίως, ἅς πολλοὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀσίᾳ Ἑλλή-
ων ἡγεμόνων ἐφιλοτιμοῦντο νὰ κοσμῶσι καὶ νὰ εὐεργε-
ῶσι. Καὶ εἰς τούτους δ' ἐξακολουθοῦσιν ἀποδιδόμενα ἐπί-
ετα οἰκιακῶν ἢ δημοσίων ἀρετῶν ἐπώνυμα, κατὰ τὸ ἐπὶ
ἡς προλαβούσης ἤδη ἐποχῆς ἐπικρατοῦν ἔθος, οἷον· Φι-
λόπαππος, Φιλοπάτωρ, Φιλορωμαῖος, κτλ.

Τινὲς δέ, μάλιστα ἐν Ἀσίᾳ, κατὰ τὸ Περσικὸν ἔθιμον,
ἀπονομάζονται καὶ ἀπὸ τῆς μητρός, οἷον ἐν Ἀθήναις (14):
«Βασιλέα Ἀριοβαζάνην φιλοπάτορα, τὸν ἐκ Βασιλέως
Ἀριοβαζάνου φιλορωμαίου [καὶ Βασιλίσσης Ἀθηναΐδος
φιλοστόργου, οἱ κατασταθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν τοῦ
Ῥωδείου κατασκευήν, Γαῖος καὶ Μάρκος Στάλιοι Γαίου
υἱοί, καὶ Μελάνιππος, ἐαυτῶν εὐεργέτην». Ἀναφέρεται
δ' ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἰς τὸν φιλέλληνα βασιλέα τῆς Καππα-
δοκίας, ὅστις ἐν ἔτεσι 687-702 α. κ. Ῥ. ἀνήγειρε τὸ ἐπὶ
Μιθριδάτου πυρποληθὲν Ῥωδεῖον τῶν Ἀθηναίων.

Τοιούτου μνημείου παράδειγμα ἐπίσημον ἐστὶ τὸ ἐν
Ἀθήναις τοῦ Φιλοπάππου (15), ἐκγόνου τοῦ Ἀντιόχου,
τελευταίου Βασιλέως τῆς ἐν Συρίᾳ Κομμαγενῆς, ὃν ἐκθρο-
νίσας ὁ Οὐεσπεσιανὸς ἐν ἔτησιν 69-79 μ. Χ., ἔφερε τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν Ἀντίοχον Καλλίνικον καὶ τὸν Ἀντίοχον
Ἐπιφανῆ εἰς Ῥώμην· τοῦ Ἐπιφανοῦς δ' υἱὸς ἦν Φιλόπαπ-
πος ὁ Βησσαιεύς, Ἀθηναῖος πολιτογραφηθείς, καὶ εἰς τὸν
δῆμον Βήσσας ἐγγραφεῖς. Τὸ μνημεῖον δὲ τοῦτο, ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ λόφου τοῦ Μουσείου ἰδρυμένον, καὶ ἐκ τοίχου
κυρτοῦ ἀποτελούμενον, ἔχει κάτω ἐπιγεγλυμμένον τὸν
θρίαμβον τοῦ Τραϊανοῦ, προστάτου τῶν τέκνων τοῦ Ἐπι-
φανοῦς· ἄνω δ' ἐν τῷ μέσῳ ἔχει ἀνδριάντα Φιλοπάππου τοῦ

(14) Αὐτ. 357.

(15) Αὐτ. 362.

Βησσαιέως, μετ' ἐπιγραφῆς· *Φιλόπαππος Ἐπιφανοῦς Βησσαιεύς*· ἀριστερόθεν τὸν τοῦ πάππου αὐτοῦ, Ἄντιόχου τοῦ Ἄντιόχου, βασιλέως τῆς Κομμαγενῆς, μετ' ἐπιγραφῆς· *Βασιλεὺς Ἀντίοχος βασιλέως Ἀντιόχου*, καὶ δεξιόθεν τὸν τοῦ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, γενάρχου τῶν Ἀντιόχων τούτων, μετ' ἐπιγραφῆς· *Βασιλεὺς Σέλευκος Ἀντιόχου Νικάτωρ*· καὶ εἰς τ' ἀκρωτήρια δύο ἀνδριάντας τῶν δύο ἀδελφῶν Φιλοπάππου τοῦ Βασιλέως, μετ' ἐπιγραφῶν, ὧν ἡ μὲν ἐλληνιστί· *Βασιλεὺς Ἀντίοχος Φιλόπαππος βασιλέως Ἐπιφανοῦς τοῦ Ἀντιόχου*, (ἐνθα βασιλεὺς λέγεται οὗτος, καί τοι οὐδέποτε βασιλεύσας, ἀλλ' ὡς πρεσβύτερος βασιλέως ἀπόγονος), ἡ δὲ λατινιστί, διότι ὁ ὑφ' ὃν γράφεται ἐγένετο πολίτης Ῥωμαῖος· *Julius C. F. (Cajus Fabius) Antiochus Philopappus Cos. frater arvalis, allectus inter Prætoris a Imp. Cæsare Nerva Trajano Optimo Augusto Germanico. Dacico.*

Ἐκ τῶν παραδειγμάτων δὲ τούτων, εἰς τὸ μὲν ἐγείρουσι τὸν ἀνδριάντα οἱ καταστάντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιμεληταὶ τῆς οἰκοδομῆς, εἰς τὸ δὲ ὁ ἔγγονος εἰς τὸν πάππον, τὸν πρόγονον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Πλὴν δὲ τούτων, καὶ εἰς ἄλλους Ῥωμαίους ἀνήγειρον αἱ πόλεις ἀνδριάντας, μάλιστα εἰς ἀνθυπάτους ἢ στρατηγούς, ἢ ἄρχοντας εὐεργετήσαντας τὰς πόλεις, ἢ ἀρχὴν τινα ἐν αὐταῖς ἐνασκήσαντας, ἢ καὶ μόνον φίλους τῶν αὐτοκρατόρων. Καὶ αὗται δ' αἱ ἐπιγραφαὶ κατὰ τὸν αὐτὸν συντάττονται τύπον, καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μνημονευομένου τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς ἀναθέσεως, μεταβολῇ δ' ἀναλόγῳ τῶν τίτλων οἷον· τὸν *λαμπρότατον ἀνθύπατον* (16), καὶ προσθήκῃ ἐνίοτε τῆς ἀφορμῆς τῆς ἀναθέ-

(16) Αὐτ. 372.

οἷον· τὸν ἐαυτῶν εὐεργέτην, ἢ εὐνοίας ἐνεκα καὶ εὐεργεσίας τῆς πρὸς τὴν πόλιν, ἢ ἀρετῆς ἐνεκα, κτλ.

Καὶ εἰς Ἑλληνας δ' ἄρχοντας, ἱερεῖς, ἱερείας, ἢ ἐν γένει εὐεργέτας τῆς πατρίδος ἀνιδρύοντο, ἢ καὶ ἐπεγράφοντο ἀνδριάντες ὑπὸ τῶν πόλεων, τῶν δήμων ἢ τῶν Βουλῶν· καὶ τῶν ἀναγραφομένων συχνοὶ ἔχουσι πλὴν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκὰ ὀνόματα καὶ ἀξιώματα· οἷον (17)·

Τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν καὶ ἐπώνυμον ἄρχοντα Μ. Οὐλπ. Εὐβίοτον, Λευκ. υἱόν, Γαργήτιον», πολλάκις μετὰ τῆς αἰτιολογίας τῆς τιμῆσεως. Κάτωθι δ' ἐνίοτε προστίθεται ΨΒ, ἢ ΨΒΔ, δηλοῦν ὅτι ἡ ἰδρυσις ἐγένετο ψηφίσματι, ἥτοι ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς ἢ καὶ τοῦ Δήμου, οἷον (18)· «Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλὴ καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Φ καὶ ὁ σεμνότατος δῆμος ὁ Ἀθηναίων Κούϊντον Ἀδ. . . (ον) Ἐπίκτητον, πολιτευσάμενον πᾶσαν πολιτείαν ἄριστα, Ψ. Δ.». Εἰς ἱέρειαν ἰδρυμένη προτομὴ ἐν Ἀθῇ· ναις φέρει ἐπὶ τοῦ βάθρου τὴν ἐν Σχ. 88 ἐπιγραφήν· «Οἱ περιβώμιοι τὴν φίλανδρον Αὐρηλίαν Εὐποσίαν ἐν τῷ ιδίῳ αὐτῆς ἔργῳ». Εἰσὶ δ' οἱ περιβώμιοι βεβαίως οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν θυσιῶν τῶν Ἐλευσινίων ἱερεῖς· τὸ δ' ἐν τῷ ιδίῳ αὐτῆς ἔργῳ δηλοῖ ὅτι ἐτίμησαν αὐτὴν ὡς ἐπίσης ἱέρειαν καὶ τοῦ βωμοῦ ἐπιμελουμένην.

Ὡς δ' εἰς τοὺς ἱερεῖς, οὕτως ἰδρύοντο ἀνδριάντες καὶ εἰς τοὺς ἀφ' ἐστίας μνηθέντας, ἥτοι τοὺς ἐξ οἰκογενειῶν μυσταγωγῶν, οἵτινες δημοσίως, ἢ κατὰ δημοσίαν διατταγὴν, ἐμυοῦντο, προοριζόμενοι ἴσως εἰς τὸ νὰ διαδεχθῶσι τῶν Ἐλευσινίων τὴν ἱερατείαν· οὕτως· «Ἡ Βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου

(17) Αὐτ. 378.

(18) Αὐτ. 420.

(10) Αὐτ. 444.

Πάγου καὶ ὁ Δῆμος τὴν δεῖνα μνηθεῖσαν ἀφ' ἐστίας ».

Πλὴν δὲ τῶν πόλεων, ἤγειρον τοὺς τιμητικοὺς ἀνδριάντας καὶ ἄλλοι σύλλογοι, πολιτικοὶ ἢ θρησκευτικοί, ὡς, ἐν τινι ἐπιγραφῇ (20). « *Ἡ Ἀντιοχὶς φυλή* », ἐν ἐτέρᾳ (21). « *Ἡ ἱερὰ Γερουσία* » (τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἱερέων), καὶ πάλιν (22). « *Οἱ Εὐμολπίδαι* », ἱερατικὸν τάγμα ἐν Ἐλευσῖνι. Ἔτι δ' ἀφιέρουν καὶ ἰδιῶται ἀνδριάντας ἑαυτῶν, ἢ τῶν ἑαυτῶν συναρχόντων ἢ εὐεργετῶν, εἰς μνήμην πολλὰς ἀρχῆς πολιτικῆς ἢ θρησκευτικῆς ἣν ἤρξαν. Οὕτως ἢ ἐν Σχ. 89 ἀττικὴ ἐπιγραφή, ἐν τῷ Θησείῳ πρὶν διατηρομένη, ἐστὶν ἀνάθεσις ἀνδριάντος Γαίου τινος εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτοῦ. « *Γαῖος Ὀφέλλιος Βάσσος ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις* ». Ὅταν δ' ἡ ἀνέγερσις ἐγένετο ἐν Ἀθήναις κατὰ ψήφισμα, ἢ ἀδειαν, ἣτις ἴσως προαπητεῖτο, τῆς Βουλῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ καὶ τῆς ἄλλης Βουλῆς, τότε τοῦτο ἐξεφράζετο διὰ τῶν λέξεων. « *Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς* » ἢ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἢ, ὡς ἐν τινι ἐπιγραφῇ ἐξ Ἀθηνῶν (23). « *Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς Βουλῆς τῶν Φ* » ἢ κατ' ἄλλην ἐπιγραφὴν (24). « *Κατὰ τὰ δόξαντα τῇ ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῇ καὶ τῇ Βουλῇ τῶν Χ* » ἢ, ὡς ἐν ἐτέρᾳ (25). « *Δόγματι τῶν κρατίστων ἀρεοπαγιτῶν* » ἢ τέλος, κατ' ἄλλον τύπον (26). « *Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς* ».

Ὅτε δ' ἡ ἀνάθεσις ἐγένετο εἰς τοὺς Θεούς, ὡς ἰδιωτικῆς

(20) Αὔτ. 482.

(21) Αὔτ. 399.

(22) Αὔτ. 379.

(23) Αὔτ. 395.

(24) Αὔτ. 406.

(25) Αὔτ. 378.

(26) Αὔτ. 427.

σεβείας μνημεῖον, τότε, ὡς φαίνεται, οὐδεμία ἀπητεῖτο Βουλῆς ἔγκρισις ἢ ψήφισις, ὡς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ(27). «Κτηκλεία Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιαστίς, τὸν ἐαυτῆς ἄνδρα Σοφοκλῆν Ξενοκλέους Ἀχαρνέα δαδουχήσαντα, ἀνθήμητρι καὶ Κόρη ἀνέθηκε»· καὶ ἐν τῇ ἐπαναλαμβάνουσῃ αὐτά, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς· δις ἀνέθηκε(28). Καὶ εἰς ταύτας δ' ἐπίσης προστίθεται ἡ χρονολογία, ὡς εἰς τὰς ἀνωτέρω. Τινὲς δ' εἰσὶν ἑμμετροὶ(29), ἢ πεζαὶ μετ' ἑμμέτρων ἀναμειγμέναι(30).

Πλὴν δ' ἀνδριάντων, καὶ παντοῖα ἄλλα ἀφιεροῦντο μνημονευτικὰ ἰδρύματα, ἰδίως ναῖσχοι, εἴτε ὑπὸ πόλεων εἴτε ὑπ' ἰδιωτῶν ἀνατιθέμενοι τοῖς Θεοῖς, ἢ τῷ αὐτοκράτορι, ἢ ἀμφοτέροις ὁμοῦ, διότι καὶ οἱ αὐτοκράτορες μετὰ τῶν Θεῶν ἐλογίζοντο. Μνημονεύονται δ' ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς αὐτῶν οἱ εἰς οὓς γίνεται ἡ ἀφιέρωσις, ὁ ἀφιερῶν, πολλάκις καὶ τὸ ἀφιερούμενον, ὡς· «Τὸν κίονα καὶ τὸ ἀέτωμα καὶ τὴν Ἀφροδίτην τῇ Θεῷ ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε»(31), προστιθεμένης καὶ τῆς χρονολογίας διὰ διαφόρων ἐτησίων ἀρχόντων, οἷον τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ ἐπιμελητοῦ, κτλ. Τοιαύτη ἡ ἐπομένη Ἀττικὴ ἐπιγραφή(32). «Ἐστία καὶ Ἀπόλλωνι καὶ Θεοῖς Σεβαστοῖς (οἵτινες ἦσαν οἱ Αὐτοκράτορες), καὶ τῇ Βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου Πάγου, καὶ τῇ Βουλῇ τῶν Ἑξακοσίων, καὶ τῷ δήμῳ, Φιλόξενος Ἀγαθοκλέους Φλυεὺς ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδίων, ποιήσαντος τοῦ πατρὸς Ἀγαθοκλέους Φιλοξένου Φλυέως, στρατη-

(27) Αὐτ. 387.

(28) Αὐτ. 388. Ἰδ. καὶ 392.

(29) Αὐτ. 405. 443.

(30) Αὐτ. 406. 425 - 427.

(31) Αὐτ. 448.

γοῦντος ἐπὶ τοὺς ὀπλείτας Π. Κλαυδίου Θεογένους Παιανιέως, καὶ ἐπιμελητοῦ τῆς πόλεως. . . Τρικορυσίου ».

Ὡς δὲ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν, οὕτω καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν ἐπιγράφονται καὶ εὐχαί, οἷον· « Ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι Θεῷ εὐχήν », ἢ « Ἡ δεῖνα τῇ δεῖνι (Θεῇ) εὐξαμένη ἀνέθηκεν »· ἢ « Ὁ δεῖνα εὐχῆς χάριν ἢ εὐχαριστήριον ». Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἱερῶν καὶ ἐπὶ μνημείων ἐπιγράφεται ὡς καὶ πρὶν· « Ὁ δεῖνα ἐμνήσθη τοῦ δεῖνος », καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀπαντῶνται δ' οὐ μόνον εὐχαί, ἀλλὰ καὶ τινες ἀραί, ἰδίως ἐπὶ μολύβδου γεγραμμένοι, καὶ εἰς τοὺς τάφους ἐντιθέμεναι, δι' ὧν, κατὰ τοὺς δεισιδχίμονας ἐκείνους χρόνους, κατεδοῦντο, ἥτοι ἐδέοντο τοῖς καταχθονίοις Θεοῖς οἱ ἐχθροὶ τοῦ καταρωμένου(33), ὡς μαρτυρεῖ καὶ Δίων ὁ Κάσιος διὰ τούτων(34)· « Ὅπῃ γὰρ ἀνθρώπων ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ ᾧκει κατωρορυγμένα, καὶ ἱλασμοὶ μολύβδινοι ἀράς τινας μετὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἔχοντες ζῶντος ἔθ' εὐρέθη ». Ἡδὲ καὶ ἐπὶ Πλάτωνος ἦν γνωστὴ ἡ δεισιδαιμονία αὕτη(35).

(32) Αὐτ. 480.

(33) Αὐτ. 358. 359.

(34) ΝΖ, 18.

(35) Πολιτ. Β, 364

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐπιγραφαὶ Ἐπιτάφιοι.

Ἐπιτάφιοι δὲ περιληπτικοὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, ὡς ἐρρέθη, δὲν ἀπαντῶνται ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ὥστε οὐδ' αὐτόνομοι πλέον πόλεις ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ ἑαυτῶν πολεμοῦσαι, οὔτε ἡ πολεμικὴ ἀρετὴ ἐτιμᾶτο ὡς πρὶν. Πολλοὶ δὲ τῶν ἐπιταφίων συμπίπτουσι μετὰ τῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν, ὅτε φερ' εἰπεῖν ἐπὶ τάφου ἡγείρετο ἀνδριάς ἢ προτομή, ἀφιερουμένη τῷ κειμένῳ ἢ τοῖς Θεοῖς κατὰ τοὺς ἐκτεθέντας τύπους.

Τῶν δὲ καθαρῶν ἐπιταφίων οἱ κυριώτεροι καὶ ἀπλούστεροι ἐπεγράροντο ἐπὶ κιόνων ἢ τετραγώνων ἢ, συνηθέστερον, κυλινδρικών κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, πολλῶν ἐχόντων καὶ στρογγύλον κυμάτιον πρὸς τὰ ἄνω. Ἦσαν δὲ διάφοροι κατὰ τὸν τύπον τοῦ περιεχομένου, ὡς ἔπεται·

1. Περιεῖχον ἀπλῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος, μετὰ τοῦ πατρωνυμικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἢ δημοτικοῦ. Υἱοθετηθέντων δ' ἐμνημονεύοντο πολλάκις ἀμφότεροι οἱ πατέρες, οἷον· «*Ὁ Δεῖτρα τοῦ δεῖτρος, γόνῳ δὲ τοῦ δεῖτρος*» (1). Τῶν δὲ θηλυκῶν τὸ ἐθνικόν, τιθέμενον εἰς γενικὴν, ἀπεδίδετο εἰς τὸν πατέρα, οἷον (2)· «*Φιλία Παντακλείου Ἀθμονέως*» (πολλάκις θυγάτηρ), ἢ ἀπλῶς ἐτίθετο εἰς γενικὴν μετὰ τῆς ἐκ· Οἷον (3)· *Ζωσάριον Ἀπολλωνίου ἐξ Ἀναγυρασίων*.

2. Εἰς θηλυκὰ ὀνόματα προστίθεται δεῖνος θυγάτηρ, δεῖ-

(1) C. I. 606. 654.

(2) Αὔτ. 555.

(3) 583.

νος γυνή (μετ' ἐθνικῶν), οἶον (4)· « *Μυρρίνη, Θεοδώρου ἐκ Κεραμέων θυγάτηρ, Πολυκράτου ἐκ Κεραμέων γυνή* ».

3. Πολλάκις δ' ἐπὶ μιᾷ καὶ τῆς αὐτῆς στήλης ἐπεγράφοντο διάφορα ὀνόματα μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ταφέντων πιθανῶς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τάφου (5).

4. Συνήθως δὲ προσετίθετο καὶ ἡ ἐπὶ κλησις « *Χαῖρε* », ἢ « *Χρηστὲ χαῖρε* », ἢ « *Χρηστὲ καὶ ἄλυπε, χαῖρε* », ἢ ἥρω, ἡρωῖνη (τὸ ἡμέτερον μακαρίτης) χαῖρε. Καὶ ἐνίοτε προσεπιφέρεται· « *Χαῖρε καὶ σύ* », ὡς ἀπόκρισις τοῦ νεκροῦ τῷ ἀναγινώσκοντι. Ἀλλαχοῦ δ' ἀπαντᾶται « *Χαίρετε* », ἢ « *Χαίρετε πάντες* » (οἱ παροδῖται), ἢ « *Τοῖς παράγουσι χαίρειν* » (6). Τῶν δὲ Βοιωτικῶν ἐπιταφίων ὁ τύπος ἦν· Ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι χρηστῷ ἢ ἥρω.

5. Μεταγενεστέρως δὲ προσετίθετο καὶ ἡ ἡλικία· ἐτῶν . . . ἢ βιώσας ἔτη . . . ἢ ζήσας (ἔζησεν, ἔζησας, ζήσαντι) ἔτη . . . Ἐνίοτε δὲ σημειοῦνται καὶ μῆνες καὶ ἡμέραι. Ἀλλαχοῦ πάλιν σημειοῦται τὸ ἔτος τοῦ θανάτου, οἶον (7)· ἔτους $\square\Pi\rho$ (106) ἀπὸ Αὐγούστου καὶ ΒΤ (302), ἀρ' ὅτου ἡ Ἑλλάς ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. Ἐν δ' Αἰγύπτῳ σημειοῦται τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως καὶ τὸ τοῦ θανάτου. Εἰς χριστιανικοὺς δὲ τέλος ἐπιταφίους φέρεται. Ἐτελεύτησεν, ἢ ἐνταῦθα κεῖται τελευτήσας, ἐτῶν. . .

6. Ὅτε δέ τις, ἴσως ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἤδη ἐπικρατουσῶν ἀσκητικῶν ἰδεῶν, κατεσκεύαζε ζῶν ἔτι εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ τάφον, εἰς τὴν ἐπιγραφὴν παρὰ τὸ ὄνομα προσετίθετο ἡ λέξις « *ζῆ* »· οἶον, ἐν Ἀθήναις (8).

(4) 649.

(5) 618 κτλ.

(6) 2129.

(7) 1970.

(8) 787.

«Ζώϊλος Ξένωνος Φλυεύς. Ζήνων Ζωΐλου Ἀλαιοῦς· ζῆ». Καὶ ἐν Ἀργεῖ(9)· «Εὐπορος Ἀλεξικράτους. Εὐπραξίς, ζῆ. Ἀντέρως», ἔνθα πιθανῶς εἰς τὸν ἀποθανόντα Εὐπορον κατεσκεύασε, ζῶσα ἔτι, καὶ δι' ἐαυτήν, τὸν τάφον ἢ σύζυγος αὐτοῦ Εὐπραξίς, ἐνεταφιάσθη δ' εἰς αὐτὸν καὶ ὁ Ἀντέρως, πιθανῶς προαποθανὸν τέκνον αὐτῶν· διότι δὲν πιστεύω ἡ λέξις αὕτη νὰ ᾖ κακόζηλός τις αἰσθηματικὴ ἔκφρασις, οἷα εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους δὲν θὰ ᾗτον ὅμως ὅλως ἀπίθανος. Ἀνεπτύχθη δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τύπος οὕτως· «Ὁ δεῖνα ζῶν τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις», κυρίως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ(10)· «Ὁ δεῖνα τῇ δεῖνι γυναικὶ ἑαυτοῦ, καὶ δεῖνι τῇ θυγατρὶ, ζῶσιν ἐποίει», ἔνθα τὸ ζῶσιν ἐστίν, οὐχὶ ὡς θέλει ὁ Βοίκχιος, ἀντὶ ζώσαις, ἀλλὰ διὰ μέσου.

7. Πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ τῶν μνημείων κατὰ ξένης κατακρατήσεως, ἰδίως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐτίθεντο ταῦτα ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν ἀρχῆς τινός, καὶ τοῦτο ἐνεγράφετο ἐν τῷ ἐπιταφίῳ· οἷον(11)· «Τούτου τοῦ μνημείου ἡ Γεροοσία κηδεύεται». Ἀντίγραφον δὲ τῆς ἐπιγραφῆς, πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν, ἐναπετίθετο εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς πόλεως, ὅπερ μνημονεύεται ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ, ὡς(12)· «Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται ἀντίγραφον εἰς τὸ ἀρχεῖον». Προστίθεται δὲ καὶ ὁρισμὸς προστίμου ἀποδοτέου τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ὑπὸ τοῦ ἀδίκως τὸ μνημεῖον τυχὸν σφετερισθησομένου.

8. Ἐπὶ Ἀττικῶν δὲ τάφων, τιθεμένων κατὰ τοὺς αὐ-

(9) 1151.

(10) 1970.

(11) 2523.

(12) 3349.

τούς χρόνους ὑπὸ τὴν φρούρησιν τῶν Καταχθονίων Θεῶν, ἐπεγράφοντο ἀραὶ καθ' οὗτινος ἤθελε βλάψει τὸ μνημεῖον, οἷον(13)· «Παραδίδωμι τοῖς Καταχθονίοις Θεοῖς τοῦτο τὸ ἡρώον φυλάσσειν, Πλούτωνι, καὶ Δήμητρι, καὶ Περσεφόνη, καὶ Ἐριννῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς Καταχθονίοις Θεοῖς. Εἴ τις ἀποκοσμήσει τοῦτο τὸ ἡρώον, ἢ ἀραστομώσει, εἴ τι καὶ ἕτερον μετακινήσει, ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου, μὴ γῆ βατή, μὴ θάλασσα πλωτή, ἀλλ' ἐκριζωθήσεται πανγενεΐ, πᾶσι τοῖς κακοῖς πεῖραν δώσει, καὶ φρεΐκη, καὶ πυρετῶ τριταίῳ καὶ τεταρταίῳ καὶ ἐλέφαντι. Καὶ ὅσα κακὰ καὶ ὀλέθρια γίνεται, ταῦτα γενέσθω τῷ τολμήσαντι ἐκ τούτου τοῦ ἡρώου μετακινήσαι τι ».

9. Ἄλλοι δ' ἐπιτάφιοι, ἰδίως τῆς Ἀσίας, φέρουσιν· «Ὁ τάφος, τὸ μνημα, τὸ ἡρώον κτλ. τοῦ δεῖνος ».

10. Πολλοὶ δ' ἐπιτάφιοι εἰσὶν ἔμμετροι, καὶ ἄλλοι μικτοί, ἔχοντες τὸ μὲν ὄνομα τοῦ ἐντεταφιασμένου εἰς τὸ πεζόν, τὸν δ' ἔπαινον αὐτοῦ ἔμμετρον.

11. Καὶ ἀνάγλυφα δ' ἐχαράττοντο ἐπὶ τῶν ἐπιταφίων στηλῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς μάλιστα τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἰδίως μέχρι τῶν Ἀντωνείνων, ἢ τὸν τελευταῖον χωρισμὸν παριστῶντα, ἢ ἀπλῶς τὸν νεκρόν, ἢ τὸ εἶδος τοῦ θανάτου αὐτοῦ, μετὰ τῶν καταλλήλων ἐπιγραφῶν.

12. Ἐπὶ δὲ τῶν χριστιανικῶν κυρίως τάφων ἀπαντῶνται πολλάκις, πλὴν τῶν ἐπιταφίων, καὶ τινὰ γνωμικά, ἀπόρροιαι ἐξ ἰδεῶν τοῦ νέου θρησκευάματος, οἷον(14)· «Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος, καὶ ἀρχὴ πρακτικῆς ἀρετῆς ἐγκράτεια ».

(13) 916. Ἴδ. καὶ 989-991.

(14) 1749.

Ἄλλαι δ' ἐπιγραφαὶ εἰς τὸν δημόσιον βίον ἀναφερόμεναι ἐκ τῶν χρόνων τούτων δὲν ἀπαντῶνται, ἢ κατ' ἐξαίρεσιν μόνον, διότι αὐτοτελῆ δημόσιον βίον δὲν εἶχεν ἡ Ἑλλάς πάλιν.

Εὐρίσκονται ὅμως βεβαίως καὶ μοναδικαὶ ἐπιγραφαί, εἰς οὓς δὲν ὑπαγόμεναι τῶν ἐνταῦθα εἰδῶν. Οὕτως ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων βάθρων τοῦ Θεάτρου τοῦ Βάκχου, κατασκευασθέντων ἐπὶ Ἀδριανοῦ, εἰσὶν ἐπιγεγραμμένοι οἱ τίτλοι τῶν ἀρχόντων καὶ ἱερέων, καὶ ἀνωτέρω, ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ λίθου, τὰ ὀνόματα τῶν ιδιωτῶν, οἷς τὰ βάθρα ἀνῆκον, ὡς, ἐπὶ τοῦ κεντρικωτέρου καὶ ἐπιστημοτέρου, ἢ ἐν Σχ. 90 ἐπιγραφή(15): « Ἱερέως Διονύσου Ἑευθερέως ». Ἄλλ' αἱ καθ' ἐκάστην πανταχοῦ τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἐκτελούμεναι ἀνασκαφαὶ παρουσιάζουσι παραδείγματα ὑπεκφεύγοντα τοὺς ἐξηγηθέντας τύπους· καὶ ἡ ἐπιγραφικὴ, ἐπὶ τῆς γνώσεως τῆς ἱστορίας, τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν διατάξεων, καὶ τῶν εὐρισκομένων ἐπιγραφικῶν μνημείων στηριζομένη, ἐστὶ βοήθημα μόνον πρὸς κατάληψιν καὶ ἐξήγησιν, οὐχὶ δὲ καὶ ἀκριβοῆς ἐπιστήμη, καὶ ὁ ὀρίζων αὐτῆς εὐρύνεται, πολλάκις ὅμως καὶ τ' ἀρχαῖα συμπεράσματα αὐτῆς ἀνατρέπονται διὰ νέων ἀνακαλύψεων.

(15) Ἰδ. Ἀρχ. Ἐφ. Περίοδ. Β, 85.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	Σελ. 7
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Πρώτη ἀρχὴ τῆς Ἑλληνικῆς γραφῆς	» 15
ΚΕΦ. Α'.—Γραμμάτων εὑρεσις	» 15
Β'.—Ἀρχαιότης τῆς Ἑλληνικῆς γραφῆς	» 23
Γ'.—Πρῶτα Ἑλληνικά γράμματα	» 29
Δ'.—Συμπλήρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου	» 40
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ἀρχαιοτάται ἐπιγραφαὶ μέχρι Ὀλ. 80	» 44
ΚΕΦ. Α'.—Γραμμάτων σχῆμα	» 44
Β'.—Ὄρθογραφία τῶν ἐπιγραφῶν πρὸ Ὀλ. 80	» 48
Γ'.—Ὑλὴ καὶ τρόπος γραφῆς	» 63
Δ'.—Περιεχόμενον καὶ τύπος τῶν ἐπιγραφῶν	» 68
Ε'.—Παραδείγματα ἀρχαιοτάτων ἐπιγραφῶν	» 74
α'. Παραδείγματα γραφῆς καὶ ὀρθογραφίας	» 74
β'. » διαλεκτικῶν τύπων	» 89
γ'. » συμπληρώσεως	» 99
Ζ'.—Νόθοι ἐπιγραφαί	» 110
α'. Ἀρχαῖαι παραπεποιημέναι	» 110
β'. Νεαὶ πλασταὶ ἐπιγραφαί	» 119
Ζ'.—Κυπριακαὶ ἐπιγραφαί	» 138
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Ἐπιγραφαὶ ἀπὸ 80-94 Ὀλ.	» 157
ΚΕΦ. Α'.—Σχῆμα τῶν γραμμάτων	» 157
Β'.—Ὄρθογραφία	» 161
Γ'.—Τρόπος γραφῆς	» 166
Δ'.—Περιεχόμενον καὶ τύπος τῶν ἐπιγραφῶν	» 168
1. Δημόσιαι	» 169
α'. Ψηφίσματα πολιτικά	» 169
β'. » τιμητικά	» 179
γ'. Ἀναγραφαὶ δημοσίας οὐσίας	» 180
2. Ἰδιωτικά	» 194
α'. Ἀγωνιστικά	» 194
β'. Ἀναθηματικά	» 177
γ'. Ἐπιτάφιοι	» 198
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.—Ἐπιγραφαὶ Ὀλ. 94-150	» 201
ΚΕΦ. Α'.—Γραφὴ καὶ ὀρθογραφία	» 201
Β'.—Ψηφίσματα πολιτικά	» 225
Γ'.—» τιμητικά	» 253
Δ'.—Ἀπολογισμοί. Ἀναγραφαὶ ἱερᾶς οὐσίας	» 258
Ε'.—Ἐπιγραφαὶ ἀγωνιστικά	» 266
Ζ'.—» ἀναθηματικά	» 273
Ζ'.—» ἐπιτάφιοι	» 279
Η'.—Ἀναγραφαὶ ἰδιαίτεραι	» 283
ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.—Ἀπὸ ἀλώσεως τῆς Κορίνθου μέχρι τῶν Βυζαντ. χρόνων (Ὀλ. 158, δ-400 μ. Χ.)	» 285
ΚΕΦ. Α'.—Γραφὴ καὶ ὀρθογραφία	» 285
Β'.—Πολιτικαὶ πράξεις	» 301
Γ'.—Κατάλογοι	» 310
Δ'.—Ἐπιγραφαὶ γυμναστικά	» 317
Ε'.—» ἀναθηματικά	» 321
Ζ'.—» ἐπιτάφιοι	» 331

Σχήμα 1

Συμπληρωστικές αλφάβητα των Πελοποννησίων, βοιωτιανών, Ελληνικών γραμμάτων

Αλφάβητο	Όνομα βοιωτιανών	Εμφάνιση του 'ονόματος	Επινοητική παραλλαγή	Αλφάβητο αλφάβητος	Αλφάβητος ιερόγλυφοι λαοί	Βοιωτικά γράμματα	Αλφάβητα Ελληνικών γραμμάτων
1. Α	Άγιος	Άγιος ή υψίλως			λ Άγιος	Δ &	Δ Α Χ
2. Β	Βέο	Ουσία, νύκτα, οργή			ε νύκτα	9 9	Β Β
3. Γ	Γυμνός	Γυμνός, διόρτος			ζ διόρτος	λ 7	Λ (όλα 7)
4. Δ	Δαγέο	Εύτοδος, αγωγή	Δ Π	Δ	ρ Εύτοδος, αγωγή	Α 9 9	Δ Δ Δ
5. Ε	Ε(Κέ)	Λωτή, υδαρής		Ι	Ι Λωτή	Ξ 7 7	Ξ Ε
6. ΟΥ	Βοι	Ους		9	Ε, ου ους	7 7	Υ Ε
7. Ζ	Λαίρ(ε)βο Ζαίρ					Ζ	Ζ Ι
8. Η	Χέ(ε)βο Χέ(ε)	Άρρως, οργή, φόβος			η άρρως	Η Η Η	Η
9. Θ	Τέ(ε)βο Τέ(ε)					Θ Θ	Θ Θ
10. Ι	Τέο	Τερί		Ψ	Ψ, † τερί	Ν Ζ	Ζ 4 1
11. Κ	Κάφ	Καράμνη		ς		Κ Κ Κ	Κ Κ
12. Λ	Λαμέο	Πλερόν		ς	ς Πλερόν	4 4 4	Υ Υ Υ
13. Μ	Μίμ	Πέντρον, γυλόν	Ψ	Ψ	Ψ, ω γυλόν	Ψ	Ψ Ψ Ψ
14. Ν	Νοίρ	Καρούς, δεσμός	Ψ	Ν	† δεσμός	4 4 4	Υ Ν
15. Ξ	Λαμίχ					Ξ	Ξ Ξ
16. Ο	Αίρ(ε)βο Χαίρ	Όφθαλμός		ο	ο όφθαλμος	ο ο	ο ο
17. Π	Πέ(ε)βο Πέ(ε)	Οργανίδης, όργανο		9	ο όργανο	9	9 Π
18. Τ	Ταίο(ε)βο Ταίο					ρ	
19. Ρ	Κέ	Κοιός	ρ	ρ	ρ Κοιός	ρ ρ	ο
20. Ρ	Ρέ(ε)χο	Ρέο	ς	ς	ς όφθαλμος	4 4 4	4 4 4
21. Τ	Τέ(ε)χο	Πρίων, όργιστον		Μ	Μ όργιστον	W	Μ (είν)
22. Τ	Ταί	Τέμενος, λίγος		+	† τέμενος	4	Τ

Εγ. 2. Γράμματα

Γρωτικά				Λιγιστάρινα			
Αλλήνη Γρωτικά		Κριὰς Ἐξιάδος		Μεγὰς Ἐξιάδος			
Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Β		Β	Β	Β	Β	Β	Β
Γ		Γ	Γ ⁽¹⁾ Γ ⁽²⁾ Γ ⁽³⁾	Γ	Γ	Γ ⁽¹⁾ Γ ⁽²⁾	Γ ⁽³⁾
Δ ⁽¹⁾	Δ	Δ	Δ ⁽²⁾ Δ ⁽³⁾ Δ ⁽⁴⁾	Δ	Δ	Δ	Δ
Ε	Ε	Ε	Ε ⁽¹⁾ Ε	Ε	Ε	Ε	Ε
			Ε				
Ι	Ι	Ι	Ι	Ι	Ι	Ι	Ι
Θ ⁽¹⁾ Η	Θ Η	Θ ⁽²⁾ Η ⁽³⁾	Η	Θ	Θ	Θ	Θ
Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ	Θ
Ι	Ι	Ι	Ι ⁽¹⁾ Ι ⁽²⁾ Ι ⁽³⁾ Ι ⁽⁴⁾ Ι ⁽⁵⁾ Ι ⁽⁶⁾ Ι ⁽⁷⁾ Ι ⁽⁸⁾ Ι ⁽⁹⁾	Ι	Ι	Ι	Ι
Κ	Κ	Κ	Κ	Κ	Κ	Κ	Κ
Λ	Λ	Λ	Λ ⁽¹⁾ Λ ⁽²⁾ Λ ⁽³⁾ Λ ⁽⁴⁾	Λ	Λ	Λ	Λ
Μ	Μ	Μ	Μ ⁽¹⁾ Μ	Μ	Μ	Μ	Μ
Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν
			Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ
Ο	Ο	Ο	Ο ⁽¹⁾ Ο	Ο	Ο	Ο	Ο
Π	Π	Π	Π ⁽¹⁾ Π	Π	Π	Π	Π
			Ρ ⁽¹⁾ Ρ ⁽²⁾ Ρ ⁽³⁾	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ
Ρ	Ρ	Ρ	Ρ ⁽¹⁾ Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ
Σ	Σ	Σ	Σ ⁽¹⁾ Σ ⁽²⁾ Σ ⁽³⁾ Σ ⁽⁴⁾	Σ	Σ	Σ	Σ
Τ	Τ	Τ	Τ	Τ	Τ	Τ	Τ
Υ ⁽¹⁾ Υ	Υ	Υ	Υ ⁽¹⁾ Υ	Υ	Υ	Υ	Υ
Φ	Φ	Φ	Φ ⁽¹⁾ Φ ⁽²⁾	Φ	Φ	Φ	Φ
Χ ⁽¹⁾ Χ	Χ	Χ	Χ ⁽¹⁾ Χ ⁽²⁾ Χ ⁽³⁾	Χ	Χ	Χ	Χ
			Ω ⁽¹⁾ Ω ⁽²⁾ Ω				

(1) Διόγην, C.I. 10.
 (1) Γράμματ. εὐκ. Λύκμα Ρομμ. (2) Α. γ.
 (1) Μήλον, C.I. 3. (2) Κερν. R. 318. Λαυεδ. Λ. 31. (3) Κορινθ. 7. Λαυεδ. Λ. 31. (4) Νόμισμ. (5) Αγγ. κορινθ. de Will. Περγ. C.I. 4.
 (1) Αττ. R. 12. (2) Αγγ. 2. 166. (3) Θήρ. 12. (4) Θήρ. 4.
 (1) Κερν. R. 318. C.I. 7. Αγγ. Κορινθ. (2) Αγγ. Μενά. Βεγγ. Μενά.
 (1) Αττ. R. 7. C.I. 39. (2) Θήρ. R. 1. (3) Μεγ. 1031, 2912. Βοιωτ. R. 326.
 (1) Κορινθ. και Αγγ. C.I. 37. (2) Θήρ. 436. Φριούντ. C.I. 36. 37. 13. (3) Θήρ. R. 1. 14. Θήρ. 3. 13. 14. 15. Θήρ. R. 1. (2) Θ. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 (1) Αττ. C.I. 34. 35. (2) Βοιωτ. R. 324. Αγγ. 14. 15. 16. (3) Κερν. R. 318. Θήρ. 172. Μήλ. C.I. 3. Περγ. C.I. 4. Κ. C.I. 11. Φ. C.I. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 (1) Αττ. C.I. 3. Γράμματ. εὐκ. 100.
 (1) Ερμιόν. C.I. 194. 3. (2) Φριούντ. C.I. 37. Μήλ. C.I. 36. (3) Αγγ. C.I. 100.
 (1) Αττ. C.I. 3. (2) Γράμματ. εὐκ. 100.
 (1) Μήλον, R. 2227. 2234.
 (1) Θήρ. 1. 6. 12. C.I. 7. 31.
 (1) Θήρ. R. 1. Αγγ. C.I. 20. (2) Αγγ. C.I. 100. (3) Φριούντ. C.I. 37. Θήρ. 2.
 (1) Αττ. εὐκ. (2) Μ. Εγγ. C.I. 32.
 (1) Αττ. C.I. 22. (2) Θ. R. 321.
 (1) C.I. 3120. (2) Λ. C.I. 6. Αγγ. C.I. 1520. (3) Θήρ. 1. 3. Κ. R. 308.
 (1) Αττ. C.I. 1511.
 (1) Μήλ. C.I. 3. Πετ. 4. Αττ. R. 27 II. 704.
 (1) Κ. C.I. 1. (2) Κορινθ. C.I. 2. 13. Γράμ. εὐκ.
 (1) Αττ. R. 314. (2) Θ. R. 321. Πετ. C.I. 4. Αττ. C.I. 4. Αττ. C.I. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 (1) Αττ. C.I. 6120. (2) Αττ. R. 336.
 Kirch. Stud. z. Gesch. d. griech. Alph. 44.

3
NANKY

4
MOMOMYΔΔX

5
2 NOEVAIAIAE

6
ΣΟΙΔ:ΣΟΑΟΗ

[illegible]

8	9	10	11
ΚΟΝ	ΤΕΒΑΚΡΟΣ	ΕΛΑΤΑΤΩ ΕΛΟΣΕ	ΑΒΕΘΕΚΩ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΣ: ΑΠΟ

XAWAX

LEBAKLO 5

SATIMAK

40AYMAL

XAVAFA C

12
ΑΡΧΕΥΕΟΣ: ΤΟΔΕΣ

082YΛY343T3:

ΔΟΙΛΑΛΑΘΟΚΛΙ

12

19.
C₂O
—
CΛA
—
ΛΥK
—
CΦK
—
CNCM

13, a

← 1
→ 2,3,4

13, 6.

$\xrightarrow{\quad}$ 1.2.
 $\xleftarrow{\quad}$ 3.

4323
14

14

13

17

18°

Diagram 18° shows three horizontal lines with arrows. The top line has a double arrow pointing left. The middle line has a single arrow pointing right. The bottom line has a double arrow pointing left. Vertical double-headed arrows connect the top line to the middle line, and the middle line to the bottom line.

18. 6

20

Κ Ε Ν : Δ Ι Θ Σ Λ Ι Α Υ Φ Ο Π Ι Δ Ι Φ Ο Ρ Σ Ι

23

ΠΑΥΔΟΜΕΚΡΗΝΤΟΣ ΔΕ ΚΜ ΑΥΤΟΔΑΜΥΡΗΤΗΕΜΑΤΑ ΚΜ
ΜΟΥΤΑΡΕΓΕΥΚΗΟΜΕΝΟΜ ΤΟΥΤΕΤΕΓΕΜΜΕΤΡΟΠΗΟΝ

24

ΟΑΡΗΤΟΛΙΘΟΛΜΙΑΝΔΡΙΑΣΚΑΙΤΟΣΦΑΛΛΑΣ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

70-17A
MAY 19 1967

TEOMTSDAM

22.a.

OP ⊕ OF / FM

NTILO+ ΓΟΥΤΙΣ ΕΜΑΛΛΑΘΟ
ΚΑΙΣΟΘΔΟΝΟΣΑΝΔΟΣ
ΑΤΝΙ

6.

25

26

MELOEYEN
ADITION

TRITION
DENDONION
VKINOS
-ANAHITAS
ERKETOS
EMENES

ΕΓΔΕΛ
ΟΤΟΔΕ
ΣΑΜΑ

27

KEBAMOSTEF
EMIAVOYVATPO

28

29.

25.
~~ΣΤΙΣΑΜΕΡΚΙ ΕΧΕΤ Ο~~
 ΑΙΤΙΟΤΟ ΧΕΤ ΤΟΘΙΕΥΘΟΙΑ
 ΑΜΔΡΑΛΑΘΟΝΓΑΡΤΟ:ΕΝΓΟΛΕΜΟΙ
 ΥΑΣΕΙΟΥΕΒΕΒΥΑΘΑΕΥΥΟΕΙΜΕΘ
 ΤΑ ΤΑΥΤΑ ΓΟΔΥΡΑΜΕΝΟΙΜΕΣΘΕΕΓ
 ΥΟΘ ΑΛΛΑΜΛΑΑΓΙ

$$\begin{array}{r} \overline{VAKAT} \\ \overline{\Delta VAV} \\ \overline{\Sigma A \wedge A^*} \\ \overline{YBADI} \\ \overline{Y \Sigma L A I} \end{array}$$

Academy of Athens

31.

30

ΚΙΒΙΟΣ
ΑΝΕΘΕΚΕΝ
ΚΙΘΑΡΟΙΔΟΣ
ΜΕΣΙΟΤΕΣ

33

ΘΕΟΜ. ΤΥΧΑ. ΜΑΟΤΣΜ. ΟΣΟ
ΟΤΙΣ ΜΣΚΑΣ ΜΣΑΣ ΤΑΜΦΟΣ
ΚΣΑΝ. ΚΑΣΤΑΙΛΑ. ΠΑΝΤ
Α. ΔΑΜΣ ΟΥΙΟΜ. ΠΑΥΑΙΟΥ
ΑΜ. ΠΡΟ+ΕΜΟΣ. ΜΣΝ ΚΟΝ
ΑΥΜΟ+ΣΘΑΜΟΜ. ΑΙΗΘΑΡ
↓ ΟΜ' ΟΥΑΤΑΜ. ΕΠΣΚΟΡ
ΟΜ.

35.α.

ΙΣΣΙΑ ΜΟΤΙΘΑΜΟΤΣΣΙΥΣ ΜΟ 19
ΥΜ ΤΟΝ ΜΕΘΕΚΕΡΑΙΤΕ ΒΟΙΛΚΑΙΚ
Ο ΜΟΜΟΤΣΣΑΖΙΙΑΝΘΑΘΙΜΑΤ

35.β.

ΙΣΣΙΑ ΜΟΤΙΘΑΜΟΒΕΙΝ ΜΟΤΣ
ΑΡΙΜΜ ΤΟΝ ΜΕΘΕΚΕΡΑΙΤΕ ΒΟΙΛΚΑΙΚΑΚΑΛΛΙΚ
ΙΟΜΦΟΜΟΜΕΤΑΝΘΑΘΙΜΑΤΑΙΧΑΘΕΙ

37.α

ΣΕΜΑΦΡΑΖΙΚ' ΕΣΑΖ
ΚΟΡΕΚΕΚΟΚΙ. ΜΑΙ
ΔΡΕΨΑΝΤΙΛΑΙ
ΠΡΑΡΘΕΟΝΤΟΥΤΟ
Λ Μ. ΜΑ

37.β.

ΣΕΜΑΦΡΑΥΚΟΕΙΟΙ
ΚΟΡΑΧΕΚΟΨΙΟΜΑΙ
ΑΡΕΙΑΝΤΙΛΑΝΙΑ
ΠΑΡΑΘΕΝΤΟΥΤΟ
ΓΛΑΝΟΝ ΜΑ

38

ΝΣΤΟΝΔΕΛΡΘΩΝ
Ε. ΕΔΑΜΟΕΙΟΥ

32

ΕΧΖΕΚΕΖΤΟ
ΑΝΕΘΕΚΕ

34.

ΑΡΡΑΤΡΑΤΟΙΡΡΑΔΕΙ. ΙΣ: ΚΑΙΤΟΙΣ ΕΡ
ΡΑΟΙΟΙΣ ΣΥΝΜΑΨΙΑΚΕΑΡΚΑΤΟΝΕΤΕΑ:
ΑΡΨΟΙΔΕΚΑΤΟΙΡΙΔΕΤΙΔΕΟΙ: ΑΙΤΕΦΕΠΟΣΙΤΕΡ
ΑΡΧΟΝ: ΣΥΝΕΑΝΚΑΛΑΛΟΙΣ: ΤΑΤΑΚΑΙΠΑ
ΡΠΟΡΡΜΟ: ΑΙΔΕΜΑΣΥΝΕΑΝ: ΤΑΓΑΝΤΟΝΚ
ΑΡΙΥΡΟ: ΑΠΟΤΙΝΟΙΑΝ: ΤΟΙΔΙΘΑΥΝΠΙΟΙ: ΤΟΙΚΑ
ΡΑΛΕΜΕΝΟΙ: ΛΑΤΡΕΙΟΜΕΝΟΝ: ΑΙΔΕΤΙΡΤΑΚ
ΡΑΦΕΑ: ΤΑΙΚΡΑΓΕΩΤΟ: ΑΙΤΕΡΕΤΑΣΑΙΤΕΤ
ΕΡΕΣΤΑ: ΑΙΤΕΔΑΜΟΣ: ΕΝΤΕΡΙΑΡΘΟΙΚΕΝΕΝ
ΟΙΤΟΤΟΙΝΤΑΥΤΕΣΡΑΜΕΝΟΙ

36.α.

ΛΙΗΕΣΟΗ. ΕΟΡΙΕΣΤΕΚΑΙΑΤΕΟ
ΣΑΝΕΡΘΟΘΕΡΜΕΣ

36

ΕΝΜΕΣΟΙΛΕΟΡΙΕΣΤΕΚΑΙΑΤΕΟ
ΣΑΝΕΡΘΟΘΕΡΜΕΣ.

37 γ. Πραγία ογενρά

ΣΕΜΑΦΡΑΖΙΚΕΡΙΑΣ
ΚΟΡΕ: ΚΕΚΛΕ. ΜΑΙ
ΑΙΕΜΑΝΤΙΔΑΜΓ
ΠΑΡΑΘΕΟΝΤΟΥΤΟ
ΛΑΧ ΟΝΥΜΑ

ΣΤΕΘΕ: ΑΓΙ

ΣΕ

40.α.

ΑΡΤΕΜΙΣΟΙΤΟΔΕΑΛΑΕΜΑΙΕΡΕΞΙΩΛ'Α
ΑΞΦΑΛΙΩΜΗΤΗΡΦΕΡΕΙΣ. ΛΟ. ΛΑΤΗΡ
ΤΛΠΑΡΙΩΓΩΙΗΜΑΚ. . . ΙΛΕΘΕΥΓΩΔ'

40,β

ΑΡΤΕΜΙΣΟΙΤΟΔΕΑΛΑΛΜΑΙ. ΡΕΞΙΩΔΙΣΙΝΑΜΟΙΒΗΝ
ΑΞΦΑΛΙΩΜΗΤΗΡΦΕΡΕΙΣ. ΕΡ. ΖΟΥΛΑΤΗΡ
ΤΛΠΑΡΙΩΓΩΙΗΜΑΚΟΛΟΤΕΛ. ΟΥΝΑΕΘΕΥΤΩΝ

40 γ.

ΑΡΤΕΜΙΣΟΙΤΛΔΕΑΛΑΛΜΥΙΕΡ. Ι. ΟΙ. . .
ΑΞΦΑΛΙΩΜΗΤΗΡΦΕ. ΞΙ. ΠΩ. . . Λ. ΤΗΡ
ΤΛΠΑΡΙΩΓΩΙΗΜΑΚ. Ι. Ο. ΔΕΘΟΥΙΟ

41

ΛΙΤΣΙ
ΗΚΕΤΩ
ΩΛΛΟΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΤΕΙΩ

Λ Ρ Λ

HELLA

ΑΣΑΔΟΥΥΥ

ΟΤΑΙΧΜΕΝΣΤΕΣΑΜΠΡΟΘΕΓΝΩΝΑΛ

ΑΤΥΒΙΑΙΓΕΡ ΣΙΝΚΛΙΝΑΜΕΝ

Δ Λ Ψ

42.

Α Λ Ι Ε Θ Ε

ΘΑΝΟΣΑΝΙ

ΙΟΔΑΔΟΙΕΝΛΕΣΑΠ

ΟΠΑΤΡΟΙΕΣ:ΕΝΔΟΙΣΕΠΟΙΕΣΕΝ

44.

45

ΙΘΘΑΖΟΥΠΟΛ Δ
ΒΟΙΟΤΙΟΣΕΨΕΡΨΟΜ
ΥΛΑΤΟΔΟΑΟΣΕΡΚΙΣΤΟΤ
ΕΠΟΕΣΑΤΑΝΕΘΕΒΑΙΟ

ΙΒΤΩΒΘΩΒΩΒΤΩΒΩΒ
ΝΟΡΜΑΤΩΒΩΒΤΩΒΩΒ
ΙΤΥΜΟΣΠΟΥΡΑΜΜ
9ΤΑΜΟΛ87 ΔΤΑ

46

47

48

50

Β = β
Ε, Ε, Ε, Α = u
Δ, Δ, Δ = o
Θ, Θ = θ
Π = φ
Γ = π

51

Θ = fo

Β = ρα
Δ = ερ
Δ = δα
Π = πρ
ΑΡ = καρ
Ε = αχις

52

ΘΑΝΟΔΙΚΟ
ΧΟΜΟΤΙΜΑ
ΡΑΓΕΟΕΤΟ
ΗΥΜΟΧΟΝ
ΕΙΟΚΡΗΤΗΡ
ΑΟΤΥΛΑΔΑ
ΡΗΤΗΡΙΟΝ:Κ
ΠΕ:ΜΟΜΟΝΙΑ
ΥΤΑΝΗΟΝ
ΕΚΥ:ΜΑΚΛΔ
ΕΥΛΙΝ

ΜΑΝΘΕΟΣ:ΑΙΘΟΥ:ΕΥ
:ΙΓΕ:ΙΙΔ:ΙΕΤΙΡΑΧ
ΜΙΚΕΙΓΕΝΤΑΘΟΥ:
ΣΟΔΙΑΓ

49

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΕΥΦΩΝΟΕΟΛΟΥ

53

ΝΓ ΑΦ.ΘΓ.ΚΡΑ.ΚΛ.Ν.ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΓΚΜΟΥ

54

GYMIONATAIAGEOC

ODEVIΘΕ
ΜΙΤΩΝΜΕ
ΤΑΚΙΝΕΣΛΙ
ΕΚΤΟΤΡΙΟ
ΤΙΟΗΕΣ
ΤΙΝΕΤΙΤΟ
ΤΡΙΤΟΕΝ
ΤΕΙΗΟΔΟΙ
ΤΕΙΑΡΤΗΙ
ΕΝΤΟΙΗΕΡΟ
ΔΟΛΑΡΟΙ
ΟΛΑΡΟΙ
ΟΝΤΟΙ
ΚΙΝΕΣΑΝΤΙ
ΜΑΡΤΥΣ
ΔΑΙΜΟΝ
ΕΥΗΟΔΙΑ

ΚΑΙΗΟΙΚΙΟΝΕΣ
ΔΕΜΕΤΡΟΣΚΑΙ
ΚΟΡΕΣΑΝΘΕΑ
ΚΑΙΘΟΝΙ
ΟΗΘΕΟΝΚΑΙ

ΕΜΟΤΟΑΙΛ
ΜΕΣΙΦΑΑΤΟΕΤΟ
ΔΦΟΙΤΙΕΑΟΥ
ΟΟΑΦΑΕΙΜΙΕΡ
ΥΟΔΑΟΤΑΓΓΟ
ΟΕΦΗΠΟΔΕΙΝ
ΑΜΟΜΟΟΜΟ
ΤΕΙΜΜΑΤΕΡΟΙ
ΕΜΑΤΑΖΠΙΣΦ
ΜΤΟΙΛΕΝΦΑΤΟΙ

ΑΜΜΑΤΕΥΕΕΡΧΕΔΕΑΘΕΝΑΙΟΙΣΑΡΙΣΤΙΟΝ
ΕΝΗΕΔΥΛΟΣΦΙΛΑΔΕΣ ΠΡΑΞΙΒΟΛΟΣΠΑΙΑΝ
ΡΧΙΔΕΣΚΕΦΑΛΕΘΕΝΕΡΛΑΜΕΝΕΣΑΧΑΡΝΕΥΣ
ΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣΦΑΛΕΡΕΥΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΣ
ΥΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΕΠΙΤΕΣΤΕΤΑΡΤΕΣΚΑΙΤΡ
ΗΤΕΝΑΡΑΡΧΕΝΤΕΙΘΕΟΙΜΝΑΝΑΠΟΤΟΤΑΛΑΝ

ΕΛΛΕΑΠΑΡΑ

ΔΗΤΗΙΙ

ΤΡΙΠΟΛΙ

ΥΡΙΝΑΝ

ΔΗΤΗΙΙ

ΣΙΝΟΣ

ΑΙΟΙ

ΔΠ

ΠΡΑΞΙΛΟΣ

ΙΝΙΟΙ

Δ

ΚΑΜΑΚΑΙ

ΣΑΝΔΕΣ

ΗΙΙΙ

ΣΑΡ

ΒΑΣΥΑΝΔΕΣ

Υ

ΡΑΚΛΥΙΙ

59.

ΚΑΛΛΙΑ Δ

ΝΗΚ

ΟΛΙΑΣΙ

ΠΥΡΙΑΔΙΣ

ΙΣΘΜΙΑΜΕΝΤΑΚΙΣ

ΝΕΜΕΙΑΤΕΤΡΑΚΙΣ

ΓΑΝΑΘΕΝΑΙΑΜΕΔΑΝ

Ε

63.

Ο

ΠΡΕΙΘΙΔΗΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΤΗΣ ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΕΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ ΕΝΑΤΕΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΝΑΤΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΣΕΚΚΛΗΣΙΑΚΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΥΗΦΙΣΕΝΣΩΣΤΡΑΤΟΣΚ
ΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΕΧΙΕΥΣΚΑΙΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙ ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗ
ΛΩΙ ΧΡΕΜΩΝΙΔΗΣΕΤΕΟΚΛΕΟΥΣΑΙΘΑΛΙΔΗΣΕΙΓΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΕΚΑΤΕΡΟΜΜΕΝΑΘΗΝΑΙΟΙΚΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΚΑΙΟΙΣΥΜΜΑΧ
ΟΙΟΙΕΚΑΤΕΡΩΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΟΙΝΗΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟ
ΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΠΟΛΛΟΥΣΚΑΙΚΑΛΟΥΣΑΓΩΝΑΣΗΓΩΝΙΣΑΝΤΟΜ

60.

Ε Ρ Μ Ο Λ Υ Κ Ο Σ
Ι Ε Ι Τ Ρ Ε Φ Ο Σ
Π Α Ρ Χ Ε Ν

Κ Ρ Ε Σ Ι Λ Α Σ
Ε Π Ο Ε Σ Ε Ν

61

ΘΕΝΟΙΕΚΘΑΝΤΟΜΕΓΑΤΕΡΑΝΘΕ
ΕΚΑΙΗΥΙΟΣΕΝΘΑΔΑΘΕΝΑΙΕΙΜΝΕΜΑ
ΝΟΝΑΡΕΟΣΕΛΕΥΟΧΟΣΜΕΛΑΙΕΤΕΦΙ
ΧΣΕΝΙΕΣΑΡΕΤΕΣΤΕΡΑΣΕΤΕΡΑΝ
ΟΝΤΕΝΔΕΠΟΛΙΝΝΕΜΕΤΑΙ
ΙΤΙΟΣ:ΚΑΙΝΕΣΙΟΤΕΣΕΠΟΙΕΣΑΙΕΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΣΙΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑ

62.

Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ
Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Μ
Ν	Ξ	Ο	Π	Ρ	Σ
Τ	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω

62, α,

Ε, Γ, Η, Ξ (τὸ δὲ γράμμα αὐτὸ β)
Τ (τὸ Σαμπι)
Ε, Γ, Η, Ξ (τὸ δὲ γράμμα αὐτὸ β)
Ε, Γ, Η, Ξ

ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΣΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΝΕΥ
ΜΑΔΗ ΜΟΥ ΤΩΝ
ΦΙΙΕΝΑΝΤΙΜΕΝΗ
ΚΑΙ ΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙΕ
ΔΗΜΩΙ ΦΙΛΕΑΣΦΙ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣΕΙΠΕΝ
ΕΝΙΔΗΣΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΑΘΗ
ΣΤΕΕΙΣΦΟΡΑΣΑΓ
ΗΦΙΣΤΑΙΟΔΗΜΟΣΕ
ΝΤΟΥΣΜΕΤΟΙΚΟΥΣ
ΙΣΕΝΗΝΟΧΕΝΚΑΙΕΝ

ΕΠΙΑΧΑΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΞΕΡΙΤΙ
ΤΑΝΕΙΑΣΗΗΡΑΚΛΕΩΝΝΑΝΙ(sic)
ΕΝΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣΔΕΥΤΕΡΑ
ΦΗΒΟΑΙΩΝΟΣΤΕΤΡΑΔΗΜΕΤΕΚΑΔ
ΑΣΕΚΚΗΝΣΙΛΕΜΡΟΙΩΑΙΕΙΤΩΝΤΟ
ΠΤΕΛΕΑΣΙΩΣΚΑΙΟΥΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΔΙΟΧΑΡΗΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΘΕ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣΤ
ΠΑΡΑΤΛΙΒΑΣΙΛΕΙΕΥΜΕΝΕΙΔ
-ΑΘΙΑΝΕΥΝΟΥΣΥΓΓΡΑΧΕΙ
ΝΟΥΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛ
-ΣΒΕΙΑΝΗΚΑΤ
ΛΟΤΙΜΟΝΠΑ
ΤΟΥ

ΥΣΚΡΑΤΗΣΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥΚΙΚΥΝΝΕΥΣΕΧΟΡΗΓΕΙ

ΝΤΙΣΠΑΙΔΩΝΕΝΙΚΑΘΕΩΝΗΥΛΕΙ

ΛΥΣΙΑΔΗΣΡΟΗΝΑΙΟΞΕΔΙΑΣΚΕΕΥΑΗΝΕΤΟΣΗΡΧΕ

ΔΕΞΙΑΕΩΣΛΥΣΑΝΙΟΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΕΓΕΝΕΤΟΕΠΙΤΕΙΣΑΝΔΡΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΠΕΘΑΝΕΕΠΕΥΒΟΛΙΔΘ
ΕΓΚΟΡΙΝΟΩΙΤΩΝΠΕΝΤΕΙΠΠΕΩΝ

Α, Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω.

1) Μ 2) ΜΙΑ 3) Μ/Β. 4) Α 5) Μ 6) Χ, Ψ 7) Χ, ΒΦ

ΓΑΜΝΠΣΤΥΩ

68

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

69

Α Λ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

72

Δ. Μ. Σ.

1. α

ς = ι

ε = ε. ζ. ε

η = η

κ = κ.

μ = μ. ν. η. θ. ι. κ. λ.

ξ = ξ. ζ. ε. ε. ε.

ο = ο

φ = φ

ς = ς. ς. ς.

ς = ς. ς.

υ = υ. υ. υ. υ.

φ = φ. φ. φ. φ.

ω = ω. ω. ω. ω. ω. ω. ω. ω. ω. ω. ω.

3Σ. ~.

ου = ο. ο. ο.

79

1. β, θ, θ
2. ζ, ζ, ζ, ζ, ζ, ζ
3. η
4. ι, ι
5. κ, κ
6. λ, λ, λ, λ, λ
7. μ, μ
8. ν, ν, ν, ν, ν, ν, ν, ν, ν, ν

78

1. ΑΓΟΡΑΝ
2. ΑΝΘ
3. ΑΝ
4. Β, Β
5. Γ, Γ
6. Δ, Δ, Δ, Δ
7. Ε, Ε
8. Κ, Κ, Κ, Κ
9. Κ
10. ΚΑΘ
11. ΚΝΘ
12. ΚΑ
13. Χ

14. Μ, Μ, Μ
15. Ν, Ν
16. ΝΦ, ΝΜΦ
17. Ν
18. Π
19. Ν, ΝΕ, ΝΕΕ, ΓΕΕΒ
20. ΝΟ
21. Τ, Τ
22. Τ
23. ΤΥΛ
24. Τ
25. ΤΕΒΒΒ
26. ΑΥΓΓΓ
27. ΣΕΒΒΒ

ου = ο. ο. ο.

υ = υ. υ. υ. υ. υ. υ. υ. υ. υ. υ.

φ = φ. φ. φ. φ.

ω = ω. ω. ω. ω.

ΑΘΗΝΑΝ

80

Ο ΔΙΉΛ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΠΥΘΟΔΩΡΙΔΑ
ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑ

81

ΟΙΔΕΑΦΡΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΠΡΙΜΟΣ
ΕΠΑΓΛΘΙΩΝ
ΕΡΛΗΣ

82

ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΣΙΑΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ ΕΠΙΤΑΓ
ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΑΔΡΙΑΝΙΔΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Μ ΑΥΡ ΣΕΒΗΡ,
ΘΕΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ Ν
ΘΕΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ

ΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΕΠΙ ΑΡΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΩΡΙΩΝΟΣ ΠΑΙΔΜΕΩΣ
 ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΡΧΩΝΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
 ΤΟΥ ΑΜΥΝΑΝΔΡΙΔΩΝ ΑΡΕΙΟΥ ΔΩΡΙΩΝΟΣ ΠΑΙ
 ΔΜΙΕΥΣΤΟΥΣ ΔΕ ΑΝΕΓΡΑΨΕΝ ΤΕΝΝΗΤΑΣ ΕΠΙ ΔΕΞΑ
 ΜΕΝΟΣ ΤΟ ΔΑΠΑΝΗΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ
 ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ
~~ΤΕΝΝΗΤΑΣ ΕΠΙ ΔΕΞΑ~~
~~ΜΕΝΟΣ ΤΟ ΔΑΠΑΝΗΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ~~
 ΑΡΙΣΤΩΝ ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ ΑΘΜΟΝΕΥΣ
 ΤΑΜΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ΟΙ ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΛΙΟΦΙΛΕΟΥ ΜΕ
 ΛΙΤΕΩΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΦΗΒΟΙ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΩΝ ΚΟΣΜΗΤΗΝ
 ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩ
 ΝΙΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ
 ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΕΣΤΗΘΑΝ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
 ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΚΑΙ
 ΣΩΤΗΡΙΑΔΡΙΑ
 ΝΩΙΟΛΥΜΠΗΙ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
 ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΕΛΦΡΟ
 ΔΙΣΙΟΨΑΧΑΡΝΕΥΣ
 ΟΚΟΣΜΗΤΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙ
 ΚΛΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΡΧΟΝ
 ΤΟΣ ΕΦΗΒΩΝ ΕΥΠΕΡ
 ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΓΑΙΟ ΕΟΦΕΛ
 ΛΙΟ ΕΒΑΣΣΟΣ
 ΕΠΟΙΕΙ ΕΑΥΤΩ
 ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ

ΚΥΡΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ

ΕΠΟΙΕΙ ΕΑΥΤΩ

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ

ΕΠΙΝΕΙΚΗ ΚΑΙ
ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ
ΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΦΙ
ΛΑΔΕΛΦΩΝ ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΜΑΡ
ΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΚΑΙ ΟΥΚ ΟΥΔΕ
ΡΗΛΙΟΥ ΟΥ ΗΡΩΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΥΟΝΤΟΣ ΓΝΑΙΟΥ ΛΙΚΙΝΟΥ
ΝΙΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΓΑΡΓΗΤΤΟΥ

ΟΙ ΠΕΡΙΒΩΜΙΟΙ ΤΗΝ
ΦΙΛΑΝΔΡΟΝ ΑΥΡΗΛΙ
ΑΝΕΥΠΟΪΑΝΕΝΤΩ
ΙΔΙΩ ΑΥΤΗΣ ΕΡΓΩ

ΟΙ ΠΕΡΙΒΩΜΙΟΙ ΤΗΝ
ΦΙΛΑΝΔΡΟΝ ΑΥΡΗΛΙ
ΑΝΕΥΠΟΪΑΝΕΝΤΩ
ΙΔΙΩ ΑΥΤΗΣ ΕΡΓΩ

